

DES DE LA FRONTERA INVISIBLE

Ens apropem a
la realitat de les persones
sense llar del Prat

XAVIER OLIVA,
SECRETARI DE
LA COOPERATIVA
AGRÍCOLA
DEL PRAT:

“No volem una
ZEPA, però si ha
de ser-hi, volem
participar al pla
de gestió”

L'AMPLIACIÓ DE L'AEROPORT TORNA A PLANEJAR A
L'ANY ELECTORAL. La proposta d'un grup d'enginyers
recupera la idea d'una quarta pista davant de la platja

ENS POTS TROBAR A
C. / Ribes de Freser, 7 - Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42 - 08820 El Prat de LL.
C. / Consell de Cent, 245 - Telf. 93 451 59 52 - 08011 Barcelona
C. / Bisbe Pere N.º 6 - Telf. 93 804 25 54 - 08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS
C. / Lleida, 38 08820 El Prat de LL.

#SEGUIM OPERATIUS!

DISTRIBUIDOR DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE LAMPISTERIA

C M M
CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.
Concertat amb gairebé totes les mútues

ESPECIALITATS
26 especialitats mèdiques

ALTRES SERVEIS
Anàlisis, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies, mamografies i ortopantomografia.
Teràpies Alternatives

Avinguda Josep Anselm Clavé, 5-7
C. Ignasi Iglesias, 81-83 El Prat de Llobregat

La realitat incòmoda dels sensellar

“Mai he vist tanta gent demanant pel carrer aquí al Prat”. És un comentari recurrent a casa o entre companys de feina. Al Prat, com a la resta de ciutats d'àrees metropolitanes importants (no només d'Espanya, sinó de tot el continent europeu), el personal de serveis socials reconeix que la presència de sensesostres a la nostra ciutat és un fenomen que ha crescut en els darrers deu anys.

Un dels fets que va començar a significar un repunt de gent sense sostre va ser el tancament de les terminals de l'aeroport durant les nits (eren refugi habitual de la gent sense sostre, i encara hi ha episodis puntuals a l'entorn aeroportuari). Però és només un exemple. La proximitat amb Barcelona, els desnonaments, la crisi econòmica, els migrants provinents d'entorns en conflicte... Per una circumstància o l'altra, el carrer acaba sent l'últim refugi d'algunes persones.

Per a qualsevol ciutat, admetre que ha de mobilitzar personal i recursos per atendre un centenar de persones que volten pel carrer és prou dur. A la ja de per si feixuga i delicada feina d'acompanyament que exerceixen els tècnics d'acció social, s'hi afegeix haver de fer front a l'estigma social que sempre acostuma a flotar al voltant de les persones sense llar. A ningú li resultaran estranys comentaris, a peu de carrer, del tipus “Per què no treballen?” o “no tenen família amb qui anar?”. Sí, són la realitat incòmoda que ningú no voldria veure. Però són una realitat i calen solucions estructurades molt més enllà de l'almoina o el comentari moralista o compassiu.

En molts casos hem deixat palesa la importància de mantenir i incrementar la inversió pública municipal en atenció social. I, dintre d'aquesta partida, que majoritàriament es destina -de forma genèrica- a famílies “en situació vulnerable”, cal reservar una estructura destinada als casos més extrems. L'experiència viscuda per la redacció durant la visita a un dels equipaments on es presta atenció a persones amb trajectòries vitals molt complicades, així com la recent inauguració d'un nou edifici que funcionarà com a llar compartida, són senyals que ens han ajudat a mirar, amb molt més de respecte, tant a les persones usuàries d'aquests serveis com als tècnics que s'hi bolquen en la seva atenció.

Segueix-nos a facebook.com/periodicdelta Twitter @periodicdelta i @periodicdelta

Delta

LLOBREGAT

Consell Editorial

President: Alfredo García. Vicepresident: Josep Maria Canalías.
Secretari: Pere Manuel Azuara. President d'Honor: Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalías • **Cap de redacció:** Javier Martínez • **La crònica de la ciutat i cultura:** Marga Solé, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Laura Mateu • **Esports:** Toni Espigares, Joan Centelles, Manolo Gol • **Fotos:** Fernando Vecino, Joaquim Torrent, Francesc Serrano • **Foto portada:** Javier Martínez • **Publicitat:** Marta Raventós • **Administració:** Joan Centelles i Ferran Serrano

Dipòsit Legal B.48419-1977 • Impressió: Imagen.Punto Directo.sl

Associació Catalana Premsa Comarcal

 ACPC
Associació Catalana Premsa Comarcal

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

DELTA no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. L'opinió de DELTA es recull als editorials

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos
Telèfon: 93 379 05 33

e-mail: periodicdelta@periodicdelta.cat

PREMI
TASIS-TORRENT
PREMI
CIUTAT DEL PRAT

FACIN JOC, SENYORS

Qui dona més? Facin joc, senyors. Quines propostes imaginatives arribaran més fins al 2026, data que es farà pública la “DORA”, el Pla d'Inversions d'Aena per les seves infraestructures aeroportuàries per al següent quadrienni?

Si no fos perquè el 28 de desembre d'enguany queda molt lluny, es podria pensar que la proposta de construir una quarta pista paral·lela a la costa, a dos kilòmetres mar endins de la platja del Prat, era una innocentada, o que ens havien ficat a tots plegats en el túnel del temps, per reviuire una iniciativa similar de l'any 1999 del segle passat, que algú va insinuar de nou el 2006, i que va acabar en un calaix que aquests dies la iniciativa privada ha obert sense ruboritzar-se, i que el govern de la Generalitat estudia, segons La Vanguardia.

De l'Aeroport en sentirem parlar -i en parlarem al DELTA- durant una llarga temporada. Els interessos són polièdrics en aquest assumpte. Els actors, importants i poderosos en els àmbits financers, econòmics, polítics, empresarials i mediàtics de casa nostra i d'Espanya, tenen entre cella i cella, que aquesta instal·lació ha de tenir una pista més llarga per esdevenir un hub intercontinental, sense saber a hores d'ara quines serien les companyies interessades a fer-lo servir com a punt d'interconnexió amb altres rutes internacionals.

Es publiquen enquestes amb resultats antagònics sobre l'opinió dels ciutadans amb relació al tema, i els que hi són favorables argumenten que l'ampliació de la infraestructura -pista- és vital per al desenvolupament de Catalunya, ja que aportaria un creixement del PIB del 3%. Reno!

La Comissió constituïda per ERC i PSC, té l'encàrrec d'estudiar la viabilitat de la modernització i ampliació de la capacitat de les actuals instal·lacions, sense afectar les zones de Natura 2000, protegides mediambientalment per la UE.

Penso que s'apropen informacions i notícies, probablement contaminades, sobre la qüestió, que seran degudament recollides per determinades capçaleres i altres mitjans de comunicació per aconseguir l'objectiu: allargar la pista. I aquesta discussió artificial “amagarà” el que hauria de ser el nucli central del debat: assolir que la gestió aeroportuària catalana es fes des de Catalunya.

JOSEP MARIA CANALÍAS

Des de la frontera invisible

Ens apropem a la realitat de les persones sense llar del Prat des del punt de vista dels professionals que els atenen i els recursos que s'hi destinen

Diverses zones d'un dels espais municipals d'acollida / Foto: QUIM TORRENT

SERGI OLIVERA

FOTOS: QUIM TORRENT / J. MARTÍNEZ

El problema social conegut com a “sensellarisme” és una realitat que, de mica en mica, ha anat incorporant-se al batec quotidià dels carrers del Prat. Les xifres i l'experiència dels professionals que coneixen la situació de prop constaten que, des de fa aproximadament una dècada, s'ha fet molt més visible que en el passat la presència de persones sense sostre a la ciutat.

Un fet que s'explica per la combinació de diferents factors com són la proximitat de Barcelona, el tancament de les terminals de l'aeroport a les nits, així com altres realitats socials contemporànies: desnonaments, crisi econòmica, addiccions a alcohol i drogues, desequilibris de salut mental i també l'arribada irregular de gent d'altres països després de processos migratoris traumàtics i tortuosos. Un reguitzell de greuges socials que en un percentatge alt de casos es poden combinar de diverses maneres en les mateixes persones afectades.

Un fenomen global en auge

Les xifres macro europees ens diuen que el sensellarisme ha crescut al voltant d'un 70% en els darrers deu anys. En grans ciutats com Londres s'ha incrementat un 209% entre 2008 i 2019, un 100% a Brussel·les entre 2014 i 2016 o un 97% a París en el període 2008-2015.

Barcelona i el seu entorn no viuen alienes a aquesta realitat. Al Prat, l'ajunta-

ment va comptabilitzar 48 desnonaments a la ciutat l'any 2021 (18 al 2020, durant la pandèmia i 74 el 2019) i els serveis socials van atendre fa dos anys un centenar de persones sense sostre. Un 87% eren homes i el 77% no comptava amb ingressos econòmics.

L'aeroport com a detonador

“Abans de 2011 teníem la percepció que al Prat no hi havia persones sense llar. Sí que rebíem gent amb problemes de subsistència, però que majoritàriament vivia a pisos compartits de maneres més o menys precàries i algun cas aïllat de vida al carrer, però llavors no teníem recursos com ara per fer prospecció i seguiment” -explica Hèctor Gómez, cap de Secció de Salut Pública i Consum del Prat- “va ser quan l'aeroport va tancar les terminals de nit quan un centenar de persones que pernoctaven allà van haver de marxar, arribant molt d'ells al Prat. Ens vam trobar una nova realitat que vam haver de fer front incrementat amb els anys els projectes i els recursos”.

El primer de tot va ser establir un conveni amb l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat i la col·laboració d'AENA. Des d'aleshores, l'aeroport compta amb un equip propi d'intervenció social tot i que ha anat variant després d'aquella emergència i ara, més reduït, es troba amb dificultats per gestionar la presència de bosses de sensellarisme a pàrquings en desús com el de la T-2 que va transcendir a un reportatge de La Vanguardia.

Diferents perfils d'un problema complex

De tota la multitud de casuístiques que es troben els tècnics i professionals de la creixent feina social que es fa al Prat per gestionar el problema, es diferencien dos sectors principals: les persones que pateixen una situació de sensellarisme cronificada en el temps, fet que les torna aïllades i desconfiades davant qualsevol apropament (amb presència més o menys greu de patologies mentals i possibles addiccions) i les persones que per circumstàncies diverses acaben de caure en una situació d'exclusió residencial o econòmica.

“El segon perfil és el més fàcil de gestionar perquè és gent que té una necessitat clara i l'expressa, llavors és més fàcil trobar la solució adequada” -explica Hèctor Gómez. En canvi, segons Eva Cabanillas (Cap de Secció d'Acollida i Prestacions Socials) “amb els casos cronificats ens trobem que establir un vincle amb una persona que està fora del sistema durant anys és complicat”. I és que allò que des de fora pot semblar fàcil: un equip de proximitat s'apropa a una persona sense sostre per oferir ajuda, no ho és tant. “Des de la seva perspectiva estàs entrant a casa seva sense permís i proposant-li coses que no t'ha demanat”, defineix Gómez.

Darrere d'això podem trobar trastorns psicològics després d'anys d'aïllament, tot i que en la seva gran majoria són persones que eviten el conflicte i viuen tranquil·les tot i la seva situació. “El carrer és dur i si la lies no aguantes. Només casos de con-

sum molt actiu són els que poden derivar en molèsties públiques”, afirma Hèctor Gómez.

Els recursos del Prat, per sobre dels estàndards

Si hi ha un indret físic al Prat que defineix el redoblament de recursos per abordar el problema social del sensellarisme és sens dubte el Servei Integral per a les Conductes Addictives (SPAI). Situat a la plaça Antonio Martín del barri de Sant Cosme i creat inicialment l'any 1988 per atendre drogodependents en els anys més durs de l'heroïna, amb el temps s'ha anat adaptant a les noves realitats: ara és un centre de cures i atenció de necessitats bàsiques per a persones sense llar, sense oblidar també a la gent amb addiccions que s'hi apropa.

“Des de la perspectiva d'un sensesostre, estàs entrant a casa seva sense permís i proposant-li una ajuda que no t'ha demanat”

De la mà de Luisa Taboada, responsable del servei, descobrim el programa “Calor i Cafè”, un espai obert cada matí i tarda de dilluns a divendres. Compta amb dos professionals que donen suport psicològic i d'infermeria i amb possibilitat de dutxa, roba (a través de donacions) i bugaderia, a més d'alimentació bàsica (esmorzars i berenars). Per allà passen unes 35 persones al dia.

SPAI també és el centre d'operacions del servei i equip de proximitat, a través dels quals es detecten les persones sense llar als carrers del Prat, s'estableix contacte i es fa seguiment de manera interdisciplinària (amb Policia Local i Especialistes en salut mental i addiccions i en nova ciutadania entre d'altres).

“Durant les onades de fred s'activa un protocol especial i entra en joc un conveni amb Barcelona, amb la possibilitat d'allotjar allà les persones que ho necessiten. Recentment, ha passat que teniem onada de fred aquí i no allà, llavors vam activar allotjaments a Fundesplai, però de quatre persones que ho van acceptar finalment van anar-hi tres. No és fàcil per a molts abandonar el seu espai o les seves pertinences”, explica Eva Cabanillas. En col·laboració amb Creu Roja també es reparteixen mantes entre els sense llar.

La dotació d'habitatge és la gran aposta

“En aquesta legislatura hem fet un esforç important en dotar habitatges davant l'exclusió residencial, com la llar compartida que funciona des de 2020 i els allotjaments d'urgència que hem millorat amb pisos enlloc de pensions o albergs. Tot i això, reclamem més implicació de l'àrea metropolitana i de la Generalitat, ja que el problema és global”, recorda la tinenta d'alcalde d'Acció Social i Comunitària, Anna Martín.

Com a mostra, el recent anunci d'un nou edifici a l'avinguda Onze de Setembre que podrà donar cobertura un màxim de 26 persones, que ampliarà amb escriu la llar compartida que funciona a Sant Cosme just

al costat de l'SPAI, a la qual hem tingut accés des de Delta.

“El perfil de les persones que accedeixen a les llars compartides és concret. Parlem de persones que pateixen exclusió residencial per diferents circumstàncies i necessiten una ajuda temporal per intentar refer-se. La idea és que puguin estar al voltant d'un any, mentre busquen feina, estalvien, es formen o regularitzen la seva situació, en casos d'immigrants irregulars, per poder sortir amb garanties”, comenta Luisa Taboada.

La llar, amb capacitat per a vuit residents homes, té tres habitacions individuals i tres dobles, un espai compartit amb televisió i ordinadors, tres lavabos, una cuina de grans dimensions, bugaderia i un hort al pati extern. Des de finals de 2020 han passat unes disset persones com el Cristian, un jove que intenta reprendre la seva vida després de passar un mes al carrer: “sort que he acabat aquí, no hi ha comparació en com vaig arribar i com em trobo ara. La meua idea és recuperar el carnet de conduir, treure'm el de carretiller i trobar feina per començar de zero”, ens explica il·lusionat mentre fem la visita.

Altres factors remarcables són els 188 pisos amb lloguer assequible atorgats entre 2018 i 2022, les polítiques preventives de desnonaments amb el programa SIPER, en col·laboració amb els jutjats, fent seguiment de casos de risc, així com la política d'empadronament actiu que es fa des de l'ajuntament, encara que no consti domicili fix, que garanteix a les persones sense llar la possibilitat d'atenció sanitària i posar el comptador en marxa per a una regularització ciutadana. ◀

Ferrovells i l'efecte Mercabarna, nous paradigmes

Durant els darrers anys han arribat nous perfils de sensellaristes o gent que malviu en habitatges molt precaris improvisats en edificis deshabitats i terrenys en desús, un fenomen que inevitablement ens recorda l'època del barraquisme a l'entorn de Barcelona durant la dictadura franquista. Per una banda, hi ha detectada una comunitat nombrosa d'origen romanès que es dedica a la cerca de ferralla pels carrers i escombraries de la ciutat amb carretons de supermercat. “S'autogestionen amb aquest negoci perquè algú que els hi compra la ferralla, no demanen res i és difícil establir-hi vincles”, expliquen Gómez i Taboada.

Una altra realitat actual té a veure amb la proximitat de Mercabarna. Des dels serveis socials pratencs han detectat que alguns treballadors molt precaris malviuen en barraques al Prat i van al gran mercat majorista per feines en negre, per exemple descarregant camions. “Hem iniciat converses perquè afrontin aquesta situació, allà no disposen de dutxes ni de cap servei i molts venen

Barraques als terrenys de l'antiga fàbrica de la Paperera / J. MARTÍNEZ

a rentar-se a l'SPAI, perquè viuen en descampats propers. Mercabarna nega tenir res a veure i els vincula a alguns transportistes privats. Anem lents però la intenció és que ofereixin algun servei mínim o possibilitats de plans d'ocupació perquè aquestes persones puguin regularitzar la seva situació”, explica la directora d'Acció Social, Laia Ortiz.

Un fred que pela

Sento per la ràdio que es posen en marxa programes perquè els nens i nenes no siguin víctimes de la pobresa energètica. En una paraula que les famílies sense recursos puguin escalfar la seva llar.

El meu cos rememora la sensació de fred en la infantesa. Em sembla que la patíem tots. Al poble, almenys, no hi havia manera d'escalfar les cases. Hi havia el braser que gairebé i cremava les cames... i et deixava l'esquena a la fresca. La cuina econòmica que podia estar encesa moltes hores i feia més agradable menjar a la taula de la cuina. I el gran invent de la bossa d'aigua calenta amb la qual sortíem corrents cap a les habitacions per ficar-nos al llit, tapats fins al cap. Alguns artefactes casolans més com la rajola o el totxo calent. En alguna casa hi hauria llar de foc... que potser no s'encenia cada dia... En altres, els animals que estaven a la planta baixa —matxos o porcs— caldejaven una mica la zona de dormir. I la frase més repetida: "Tanca la porta que entra la gelor".

I què dir de la roba? Una samarreta damunt de l'altra. Sempre n'hi havia una d'estam que picava terriblement. Les nenes, un viso de cotó, jerseis fets a mà, amb més o menys gràcia, fandilla o pitxi, per damunt del genoll. Abric i bufanda que també picava molt. I tots, nens i nenes, amb mitjons curts! Els nois, en pantalons curts. O sigui, el cos tibet amb diverses capes de roba i les cames a l'aire. Les sabates, algunes de pell i altres de materials menys sòlids. Els sabaters tenien feina segura recosint i posant mitges soles.

Per descomptat, al pati de l'escola corríem i saltàvem com esperitats. Això que ara se'n diu activitat física ho practicàvem de valent. A les aules ens quedàvem amb l'abric posat molts dies; a banda de fer punta al llapis (la màquina estava a la taula del mestre o mestra), o al vàter, o inventar qualsevol excusa per anar amunt i avall, per moure'ns. Una amiga que vivia en un poble de muntanya m'ha explicat que anaven a classe portant uns buscallons per fer foc.

Tots teníem els dits de les mans plens de penellons. De guants en gastàvem poc, potser perquè també picaven...

Què bé, penso, que els nens i nenes puguin estar còmodes i calentets a casa seva i a l'escola. És com ha de ser perquè, en mig de la crisi climàtica, hi ha dies o mesos que fa un fred que pela!

MANOLITA SANZ

Sentir-se propers

Vaig rebre per Nadal l'entranyable felicitació d'un bon amic, un llarg escrit en el que feia una repassada del que era en aquests moments el seu caminar per la vida, des de la profunditat del seu ministeri com a rector dels pobles que té assignats. No cal entrar en els detalls del text escrit, però sí cal dir que eren emotius i sincers, sortits del fons del seu cor. Sí em permeto fer esment al missatge escrit al peu de plana, que m'ha fet reflexionar en el detall. Deia: "*Sense obligar a ningú, però m'agrada rebre notícies vostres, si són per escrit molt millor*".

No sempre es disposa de temps suficient, en funció de les pròpies obligacions, per estar en contacte telefònic, sia trucada o videoconferència, les opcions més a l'abast avui en dia quan no tens la persona a prop. És més senzill enviar un missatge per WhatsApp, però no deixa de ser fred si és curt per més "emoticons" que hi posis, i encara que hi afegeixis imatges, trobo que hi falta un cert caliu, que és el que dona el contacte personal i que aquest amic em diu que, al no tenir-lo, li agrada rebre'l per escrit, ben segur que per recrear-se en ell en el moment que pugui restar tranquil, sense angoixes, gaudint de la lectura de la missiva. És cert que avui en dia es busca en tot moment la immediatesa i les noves tecnologies així ho faciliten però, greu handicap, perdent el contacte humà al meu entendre. Anem massa accelerats per la vida i no ens donem compte que ens cal un cert assossec, una pausa, frenar el ritme i gaudir de la paraula, sabent escoltar per descomptat.

Perquè aquesta és una altra mancança que tenim, no saber escoltar el que ens diuen o no voler saber-ho fer, deixant pas a escoltar-se un mateix convençut, pels motius que sigui, que el que hom diu és i ha de ser el que prevalgui. I així anem en moltes de les qüestions transcendents de la nostra existència com a persones, com a ciutadans, com a poble. Alguns exemples clars en tenim arreu del món en l'aspecte polític, posem pel cas, on es veu com sempre preval el no saber o no voler escoltar. I així ens va. Si aquests grans polítics se sentissin més propers al poble que els ha escollit, escoltessin la seva veu, llegissin els seus missatges, ben segur que molts dels patiments i angoixes que es viuen donarien un tomb al centrar-se més en la realitat a fi d'avançar en el benestar del poble.

Quan avui dia estem parlant de quilòmetre zero, proximitat de productes en tot i per tot, ens cal ampliar-ho a l'aspecte

humà, de veïnatge ple, de no marginació, i en cap cas per motius ideològics... ens cal sentir-nos propers els uns als altres fent de la convivència un estàndard per anar construint un futur esperançador. I això, pel que veig i entenc, i m'omple de satisfacció com a pratenc, és el camí en que s'està orientant el poble del Prat: escoltar, parlar, llegir, explicar, actuar... per, a la fi, desenvolupar una ciutat on tota la seva gent pugui tenir una vida plena, on se senti propera a tots i per tot. El camí no és senzill, està ple d'esculls sense dubte, però rere iniciar-se s'ha de continuar endavant per pas a pas anar assolint l'objectiu. I és tasca de tots. Enviaré aquest escrit al meu bon amic, ben segur l'agradarà llegir-lo.

Pere Rodríguez i Darnés

Fer volar coloms

En el darrer número de Delta, un ciutadà es queixava sobre la proliferació de coloms a la Plaça Pau Casals.

Jo visc en un cinquè pis d'aquesta plaça i des d'aquesta talaia domino alguns terrats i teulades. Hi ha dues teulades, sobre tot una, de la que s'han apoderat de l'espai que ocupen les teules. L'han fet seu i els excrements i el soroll que fan molesten.

La propietària de la teulada "ocupada" va exposar la seva queixa a la pàgina Web de l'Ajuntament. La resposta rebuda va ser: "si els coloms estan a la seva teulada el problema es seu, no de l'Ajuntament. És una casa particular, el problema l'ha de solucionar el propietari". ¡Resposta equivocada!

Segons l'Ajuntament, pels voltants de Nadal, se'n van "capturar" vint d'aquestes aus. Aquest mes de febrer n'hi hi ha més de 40, que mengen i embruten la roba estesa dels terrats.

Els propietaris també han fet gestions, a nivell particular, amb l'empresa Colomba, i els hi van contestar que s'estan fent tràmits amb l'Ajuntament per tal de fer una segona batuda.

També el problema s'agreuja perquè hi ha al menys tres o quatre persones, sobre tot dues, que diàriament els hi donen menjar, la qual cosa està prohibida. Una senyora i un marroquí, han tingut enfrontaments amb els veïns fins i tot amb amenaces molt greus.

Val la pena passar aquets mals tràngols per una cosa que té, o pot tenir amb bona voluntat, una solució fàcil.

Miquel Domènech

Desenterrant la sardina

Ha sigut pactar els comptes entre Esquerra i el PSC i, al poc, com els bolets, surt del fons del calaix la idea de fotre'ns enlaire (mai millor dit) la platja per posar-hi al davant una quarta pista de l'aeroport. O la vida d'enginyer a certa edat és molt avorrida o bé hi ha molts interessos al darrere per rescatar elements que ja creïem morts i enterrats.

Amorrats al piló

No creguin que la quarta pista aquesta del món dels unicornis no està ben pensada: els enginyers han tingut el detall, per evitar l'efecte illa (ai, Salvador, què bé que t'hauria vingut com a lema de campanya) d'aeroports com el d'Osaka, el trio d'enginyers ha pensat que la pista s'aguanti sobre 1560 (mil cinc-cents seixanta, si) pilons clavats a menys de 2 km de la nostra platja. Ja posats, els enginyers podrien haver tingut el detall d'afegir unes escaletes i fins i tot un trampolí directe al mar, com la piscina del Fórum, perquè els turistes facin un banyet abans d'embarcar. Parc aquàtic i aeroport, tot d'una. I ferris directes al Hard-Rock de Tarragona.

Nous horitzons

Per acabar-ho de rematar, el vídeo promocional de la pista "waterworld" és impagable. Inclou la seqüència final "Vista des de la platja". I clar, és poesia pura. Ens la presenta com una llàmina prima que sura, tota estilitzada i gairebé invisible, a l'horitzó pratenc. Va, senyors: 10 metres d'alçada de pilons, més la pista en si, més les edificacions, més la torre... I el que veuríem és poc més que una gran compresa flotant a les aigües? Potser la idea li compra algun sistema d'intel·ligència artificial. La nostra, ni de bon tros.

Projecte ambiciós

En un tres i no res, el Prat s'ha inundat d'estacions de bici elèctrica Ambici. Els més "cotxistes" ja tenen un altre argument perfecte per dir que l'aparcament al Prat desapareix (bé, com a mínim és discutible si algun aparcament de bicis no podia haver anat sobre l'enorme zona de vianants d'alguna plaça). Els més conspiranoics arriben a suggerir fins i tot que el nombre de bicis absents a les estacions no es correspon gaire a les que et trobes circulant realment. Estarem davant d'un nou cas d'"inclusió forçada" en el capítol de la sostenibilitat?

Yosu Villarta

Es indignante en el Prat... Tengo un coche pequeño (Opel corsa 2009) 3 puertas. Con la nueva ley medioambiental tengo la etiqueta B, por lo cual dentro de poco tengo que que aparcar en parking privado (repito dentro de poco 2024). Es una vergüenza que pidan 105€ por una plaza de parking (Carrer d'industries). Señores, prefiero ponerle un seguro a todo riesgo que pagar ese precio tan elevado y dejar el coche a las afueras.

Ariadna Torralvo Martín

¿Quién dice que con esa etiqueta no puedas aparcar en el Prat?

Johny Venegas Ruz

El Prat solo hará una zona de bajas emisiones que serán 4 o 5 calles, como por ejemplo la calle mayor, ayuntamiento, y algo más de alrededor, pero ni mucho menos todo el Prat. Así todos los municipios, así que tranquilidad.

Montse Guillamet Grau

No se si lo pone pero que poco a poco el Ayuntamiento va quitando espacios en la calle para aparcar si que es una realidad

Luisa Gonzalez Barroso

Una vergüenza el ambulatorio Ramona vía del Prat tal cual lo digo. Me opero el lunes de un quiste en la pierna y aún no me a visto un dermatólogo. He ido hoy porq tengo mucha infección para q me lo vea antes de operarme q creo q es lo lógico y me han dado cita para abril. Me planto en la puerta de dermatología q no había nadie para entrar y se ha negado a mirarme la doctora por q tenía q tomarse su café y estar con su móvil. De vergüenza como funciona la seguridad social.

Mario Albarca Morejón

¿Alguien podría explicarme cuál es la función de los agentes de movilidad y por qué no se les ve por el parque fluvial? El tema de las bicis y los patinetes empieza a ser una burla (circulan como si fuese un circuito de carreras y además te exigen que te apartes de su camino literalmente).

*NOTA: Els textos de "Pesca en xarxa" els reproduim com han estat publicats

LA TIRA de PERE VENTURA

XAVIER OLIVA, secretari de la Cooperativa Agrícola del Prat

“No volem una ZEPA, però si ha de ser-hi, volem participar al pla de gestió”

J. MARTÍNEZ

FOTOS: QUIM TORRENT

Llicenciat en Empresarials i després de treballar al sector de la banca, en Xavier Oliva (el Prat, 1977) va comprovar que el camp tirava d'ell amb tanta força com ho feien els cavalls del seu pare, el ja desaparegut Pepet Oliva. Defensa el producte de proximitat, però tocant de peus a terra, i també el model cooperatiu com a via de supervivència del sector agrícola.

■ Com està funcionant la temporada de carxofa?

■ Per la glaçada del mes passat hem perdut la meitat de gener, perdrem el febrer i segurament recuperarem nivells de producció a començaments de març. El novembre es va collir la del desembre i el desembre es va collir la que havia d'haver vingut el gener i el febrer, i ara mateix no n'hi ha, s'ha cremat tota, fins i tot a Navarra i a Múrcia. I a la Green Queen, amb el 99 per cent dels camps ocupats, també li ha passat. Ara, la carxofa va molt cara per l'escassetat d'oferta. A partir d'aquí veurem com allarguem la temporada i les ganes de consum de carxofa que hi ha. Setmana Santa acostuma a ser un punt d'inflexió, i aquest any cau força aviat perquè és la primera setmana d'abril.

■ Ja a l'octubre es parlava de manca de producció per la calor, no?

■ Aquí algunes informacions que van arribar a la premsa no van ser encertades. Nosaltres vèiem com les plantades no eren bones; hi havia poca planta viva per hectàrea. A més, amb les nits càlides, els fongs i les infeccions proliferen més. El cert és que a l'octubre ens vam trobar amb plantes de molt poca mida que ja havien format la capsa de la carxofa. Normalment, amb el fred, el creixement és més esglaonat i dona temps que es formin amb un diàmetre més gran. Ens vam trobar amb el mercat inundat de producte i amb no massa bon aspecte. Però la realitat és que ens vam trobar al novembre amb una gran producció, i la prova és que vam arribar a la Fira Avícola amb una oferta i preus més que acceptables.

■ No hi ha manera de combatre les ma-

lalties de la carxofa amb productes fitosanitaris?

■ Bé, el fet d'anar a buscar les soques a Tudela ja fa la seva funció, perquè és una zona amb menys humitat; allà tenen un cicle en el qual glaça i la planta no està viva, i per tant el període que tenen els fongs per atacar és més curt. Amb tot, ens estem trobant cada cop més plantes que venen emmalaltides d'allà, però ja hi estem a sobre cercant solucions. De fitosanitaris, n'hi ha, però és un procés molt costós. Necessito mobilitzar dos camions només per cultivar una hectàrea, i aplicar un tractament per submergir les plantes costa molt. És un handicap de la carxofa Prat: ens costa molt fer camps bons pel que fa a naixements vius per hectàrea.

■ La carxofa híbrida Green Queen ha vingut per quedar-s'hi?

■ Que es continuï cultivant carxofa Prat depèn del consumidor, no del productor. Si el consumidor no valora la diferència, aleshores el productor no li quedarà més remei que fer allò que és rendible. Nosaltres sempre

recalquem que s'està venent i etiquetant com a carxofa Prat molt de producte que no ho és.

■ I això no és denunciable?

■ Sí, si ho demanes, s'hi pot mirar la traçabilitat i, si algú vol, aplicar una multa o una sanció. Però no hi ha aquest control i, per tant, hi ha màniga ampla.

■ Qui hauria de fer aquest control?

■ El Parc Agrari, per exemple, si parlen de “producte de proximitat”. Des de la cooperativa, com ja vam fer l'any passat, donem un distintiu als comerciants que ens compren que acredita que allò és de proximitat i carxofa Prat. No només s'hi

ha d'implicar l'administració. També hem d'engegar iniciatives des del propi sector per acabar fent un control. Evidentment parlar de “proximitat” i “quilòmetre zero” és màrqueting absolut i funciona molt bé. I a vegades no tot ho és. Quan les coses les ofereixen a un preu que ja veus que és molt fluix, ja pots començar a sospitar. I després has de tenir confiança en el lloc on vas a comprar. No tenim moltes més eines. El segell de proximitat no necessita més campanyes, el que caldria ara és fer-ne control.

■ Però arriba el consumidor i tria el producte seduït només pel preu. Contra això, què es pot fer?

■ Nosaltres ho entenem, i més amb la inflació i la pèrdua de poder adquisitiu actuals. El consumidor ha de poder triar, però al consumidor no se li pot vendre com a proximitat allò que no ho és. I els preus es disparen perquè no hi ha producció. A veure, fer xerrades sobre sobirania alimentària, parlar del relleu generacional i que la pel·lícula Alcaràs guanyi premis està molt bé, però toquem

una mica de realitat. I la cooperativa ho és; hem de ser capaços de vendre a través de la cooperativa per tal de fer volum. Per alimentar les nostres botigues particulars, en tenim prou amb molta menys terra, però és la cooperativa la que li donarà un valor a tot el producte i al territori. D'aquesta manera, si tenim un problema amb la importació de productes, i això ja ho estem veient amb el preu dels carburants fòssils, sí que podem plantejar una sobirania alimentària real, que és un salvavides real davant del que pugui passar. Per mi, el model és el de producte de proximitat, però dotat de realitat. Si no provoques una exclamació quan la gent consumeix el teu producte, el màrqueting haurà durat només un instant.

■ **Com percep la cooperativa la intenció de la Generalitat, encara no concretada, d'ampliar les zones de protecció d'aus [ZEPA]?**

■ Aquí va bé aclarir que el posicionament que tenim com a cooperativa és que no volem una ZEPA. Segona opció: si ha de ser-hi, s'ha d'elaborar una proposta de gestió d'un espai agrícola respectuós amb el medi ambient i que hi estiguin d'acord els diferents actors del territori: ecologistes, agricultura...

■ **Difícil, això.**

■ Depèn, perquè al final, quan una proposta política es fica a la pràctica amb calçador, no encaixarà. Si tenim una normativa massa restrictiva, no podem treballar i no hi haurà agricultura. I potser la notícia és que això, des de dalt, també s'entèn, i potser d'aquí ve la lentitud en la implantació, perquè ara comencen a escoltar. El que hem fet des de la Cooperativa del Prat, que no ha sigut massa ben entès des dels nostres veïns, és no quedar-nos aturats i expressar que volem participar en aquesta taula de gestió. El que no pot ser és que et quedis en la negació, per-

què la història serveix per aprendre. El meu pare va anar a manifestar-se contra el desviament del riu, com moltíssima altra gent. I el riu es va desviar. No es va preguntar als pagesos què passaria amb el que quedaria. I el retorn després d'aquella expropiació ha sigut nefast, sense cap control, amb moltes terres que t'has hagut de menjar perquè les van retornar com a agrícoles però mai van recuperar aquest ús. Per tant, en tenim experiència. No ens podem quedar dient "no a la ZEPA", sense buscar quelcom que hi encaixés.

■ **La visió de l'Institut Sant Isidre sobre el futur del Parc Agrari, transformant-lo**

“ Per mi, el model és el de producte de proximitat, però dotat de realitat. Si no provoques una exclamació quan la gent consumeix el teu producte, el màrqueting haurà durat només un instant”

“ El segell de proximitat no necessita més campanyes, el que caldria ara és més control del seu ús”

cap a un model més industrialitzat, té encaix?

■ Tenim un pla especial del Parc Agrari que no permet el desenvolupament de les activitats actuals. També és cert que es demonitzen algunes paraules, com ara "agricultura intensiva", que no és el mateix que industrialitzada. No vull opinar molt del que diu l'Institut. Però està clar que si vols nous pagesos i sobirania alimentària, perquè ja veiem que no surt tant a compte importar del Marroc ni d'hivernacles holandesos mantinguts amb gas, has de fer l'agricultura atractiva. No pot ser que en una explotació de 10 hectàrees no puguis fer un magatzem de 60 metres quadrats. Acabo de comprar una màquina de desbrossar que val 4.000 euros i està al camp a l'aire lliure. Avui en dia tenim uns equips de fitosanitaris, perquè la gent que fa tractaments ecològics també aplica fitosanitaris, amb màquines controlades per ordinador que optimitzen la despesa energètica. Si no avances en aquest sentit, no pots ser competitiu. Si vull fer un hivernacle dintre d'una coherència en el percentatge de la meua explotació, no hauria de tenir impediments. Això no vol dir que l'Institut de Sant Isidre promogui un mar de plàstic; no hem de portar el titular a l'extrem. I compte, dic això quan, que jo sàpiga, no existeix cap patronal del sector agrari i, per mi, l'Institut Sant Isidre no la representa.

■ **He de reconèixer que jo els vaig sentir per primer cop arran de la qüestió de les zones ZEPA.**

■ Sí, han agafat protagonisme, i han posat [als pagesos] un caramel. Els camps de Viladecans i Gavà tenen grans problemes amb les aigües. El polític de torn, amb la mediació de l'Institut Sant Isidre, els hi diu: "jo donaré suport a l'aeroport i us faré unes comportes per garantir el desguàs". Amb aquestes coses ens ensabonen i divideixen el sector. ◀

CFR LLOPART
CENTRE DE FISIOTERÀPIA
I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

FISIOTERAPEUTES:
Moisés Llopart Ribas · Moisés Llopart Prades · Ester Pérez Amarante

ESPECIALITZATS EN EL TRACTAMENT DEL DOLOR
Lesions esportives
Artrosis
Problemes de columna
Tractaments post-quirúrgics
Electroteràpia
Teràpies manuals
Exercicis personalitzats
Tècniques de relaxació

Carrer Penedès, 80 • 08820 El Prat de Llobregat • Tel. 93 478 48 48 (Hores convingudes)

L'ampliació de l'aeroport torna a planejar a l'any electoral

Els pressupostos de la Generalitat contempnen la “transformació” de l'equipament, sense concretar

NEUS MACÍAS

L'aeroport del Prat ha tornat a convertir-se en moneda de canvi política, en aquesta ocasió arran de l'acord sobre pressupostos entre el PSC i ERC que es va fer públic l'1 de febrer. Després de mesos d'estires i arronses i davant la negativa inicial dels republicans a tocar el territori del Prat, els socialistes es van fer forts en aquesta posició i van aconseguir plasmar-la negra sobre blanc, tot i que el document pressupostari va obviar la paraula ‘ampliació’.

Les ambigüitats semblaven acontentar tothom: s'acordava formar una comissió tècnica per estudiar un ‘nou model aeroportuari’, ‘transformar’ l'aeroport perquè guanyés ‘capacitat’, ‘modernització amb respecte a la biodiversitat’. Alguns oxímorons impossibles de col·locar a la mateixa frase sense ferir el sentit comú. I per tal que la política de pal i pastanaga costés menys de pair, també s'anunciaven inversions de fins a 49 milions d'euros a l'àrea del Delta del Llobregat per assolir “biodiversitat, un sistema agrari tecnificat i sostenible i un sistema hídic de qualitat”. Des de l'ajuntament del Prat s'afanyaven a recordar que aquesta partida ja s'havia aconseguit al juny, quan la consellera Teresa Jordà va presentar l'ampliació de les zones ZEPA.

“No hi haurà destrucció del patrimoni natural”, diu Mijoler

La mateixa tarda que es va fer públic l'acord pressupostari, l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, s'afanyava a convocar una roda de premsa al mig de la plaça de la Vila, per felicitar-se del document aconseguit. Allà assegurava

que aquest pressupost era “un fracàs d'AE-NA, de Fomento i dels seus comparses Salvador Illa, Raquel Sánchez o Maurici Lucena”, que havien defensat una “ampliació depredadora” que, segons l'alcalde, aquest document no contemplava.

“No hi haurà destrucció del patrimoni natural i sí una comissió on l'ajuntament tindrà presència per estudiar quin model aeroportuari necessita el país”. Va refermar-se en aquesta postura en una comissió de la patronal Foment del Treball, on va mostrar la declaració de tots els grups municipals de l'ajuntament contra l'ampliació de l'aeroport i en defensa del Delta, així com les més de 53.000 signatures de ciutadans i entitats de la ciutat i del país en la mateixa línia.

La difícil papereta del PSC local

A tot això, el portaveu del PSC al Prat, Juan Pedro Pérez, tenia la papereta més difícil: davant la decisió manifestada obertament des del

seu partit d'ampliar l'aeroport, ell s'ha alineat sempre amb la defensa del territori i al costat de Mijoler, soci de govern al Prat. En unes declaracions a TVE a mitjans de gener, Salvador Illa li posava pals a les rodes: “He conversat amb els companys del PSC del Prat i ells també estan d'acord amb l'ampliació”, deia.

A les xarxes socials es va començar a demanar explicacions a Juan Pedro Pérez perquè aclarís si això era cert. No va ser fins al mateix dia que es feia públic l'acord de pressupostos que el portaveu socialista al Prat publicava a Instagram un vídeo -que no compartia en canvi la pàgina dels socialistes locals- on deixava clara la seva posició, ell sí sense eufemismes: “el document d'acord no parla d'ampliació de l'aeroport i aquest punt és molt important per als socialistes del Prat, que pensem que cal evitar la possible afectació als espais naturals”.

Reviu el fantasma d'una quarta pista sobre el mar

L'11 de febrer La Vanguardia publicava que a mans del Govern havia arribat una proposta per construir la quarta pista sobre el mar, una opció que anys abans ja havia quedat descartada pel seu alt cost econòmic i pel seu fortíssim impacte mediambiental. El disseny contemplava construir a poc més d'un quilòmetre de la costa una nova pista de 3.400 metres.

La proposta descol·locava l'alcalde Mijoler, que en una entrevista a Catalunya Ràdio titllava la notícia de “publicació del dia dels innocents”. “És inviable i a més està descartat per la pròpia Aena. Ja es va plantejar el 2006 i, fins i tot en el famós [i darrer] powerpoint de Lucena, ja apareixia com a proposta descartada”.

El socialista Juan Pedro Pérez clarifica la seva posició contra la destrucció de zones naturals

La pista sobre el mar no afecta la Ricarda però sí zones de protecció d'aus i fauna marina

Mijoler assegura que tampoc no comptaria amb el vistiplau de la UE

LA PISTA MÉS MAREJADA

El trio d'enginyers Joaquim Coello, Eduardo Pérez de Ágreda i Fernando Hermosilla han aconseguit molt més que el seu minut de glòria als mitjans de comunicació. Seva és la proposta d'“empilonar” el frontal marítim pratenc per ficar-hi a sobre una futura i llarguíssima quarta pista (3.400 metres) que permeti fer aterrar grans vols intercontinentals sense provocar soroll sobre l'“upper” Baix Llobregat de Gavà-Mar i Castelldefels (recordem: amb la pista llarga actual, la del mirador, els grans avions tipus A380 tindrien espai fins i tot per fer acrobàcies).

Segons alguns mitjans, el Govern s'està estudiant la proposta. Es desconeix si aquest “estudi” equival al “ja us trucarem”, quan un grup es presenta a un càsting i, tot i l'evident formació musical, es

veu de lluny que no cuallarà a Spotify. Ni passarà la selecció especial del jurat de la Comissió Europea.

1999: L'ORIGEN

Les idees per conquerir un tros de la Mediterrània des de l'aeroport no són cap novetat. El 1999, amb el projecte de la tercera pista aprovat només un any abans, la Cambra de Comerç de Barcelona proposa crear dues pistes més paral·leles, guanyant-li un quilòmetre de terreny al mar. Els promotors de la idea asseguraven que, amb la tercera pista [l'actual], l'aeroport se saturaria entre els anys 2008 i 2010. La proposta de la Cambra cercava un aeroport funcionant 24/7, sense restriccions nocturnes i que arribés a 120 operacions per hora i més de 100 milions de viatgers anuals. Cost de la jugada: 2.100 milions d'euros.

PROPOSTA DE QUARTA PISTA DE L'AEROPORT SITUADA SOBRE EL MAR

La quarta pista proposada se situaria a 1.500 metres de la costa

Viaducte d'accés a la quarta pista sustentat per 130 pilons de 2 metres de diàmetre

La nova pista se situaria sobre una plataforma de 4.780 metres de llargada i 410 metres d'amplada que estaria suportada per 1.560 pilons de 2 metres de diàmetre que l'elevarien 10 metres sobre la superfície del mar

Gràfic: GEO / Foto: INSTITUT CARTOGRÀFIC I GEOLÒGIC DE CATALUNYA

Mijoler considerava que existeix “interès mediàtic i polític” en seguir parlant d'això. “És com el processisme, fer propostes que són imaginàries i que no arribaran mai. Aquests experts que plantegen la pista sobre el mar obliden que també existeix una ZEPA [zona de protecció d'aus] marítima. Al pla estratègic d'Aena ja queda clar que amb la inversió de 1200 milions no es preveu l'allargament de la pista i sí l'augment de capacitat i l'operació amb vols intercontinentals, que ja ho està fent, d'altra banda”, sentència.

Joan Herrera: “una proposta forassenyada”

A les crítiques s'afegia el director d'Acció Ambiental i Energia de l'Ajuntament del Prat, Joan Herrera: “Em sembla forassenyada perquè no es té present la tendència a reduir els vols intercontinentals, no és un debat propi del segle XXI”, explicava a Els Matins de TV3.

Foment torna a escena

En el marc del nou debat, ha tornat a donar senyals de vida, en format de roda de premsa, la comissió de 42 experts que la patronal Foment del Treball va constituir la passada

tardor. Ho va fer més aviat per marcar múscul i sense desvetllar cap línia nova d'un guió orientat a ampliar si o sí l'aeroport. “Aquesta trobada la vaig anunciar perquè, quan va comparèixer l'alcalde del Prat ens va voler provocar, amb la seva ironia característica, dient que pensava que amb el pacte [de pressupostos] del Govern, aquesta comissió estava morta”, deia Sánchez Llibre.

La comissió sí que va confirmar que treballava amb nou propostes sobre l'ampliació i que el proper més de juliol anunciaria les seves conclusions. ◀

DEBATS ANTERIORS

La ubicació de la tercera pista actual es va escollir després de descartar dues opcions per establir una mica més llarga i més propera a la principal. Es va decidir allunyar la tercera pista, entre altres factors, per permetre més operacions simultànies i independents d'enlairaments i aterratges. La major part del temps, aquesta forma d'operar no és la que s'ha acabat aplicant, per evitar l'impacte acústic sobre Gavà.

LUCENA ES REAFIRMA: INVIABLE

El president d'Aena, Maurici Lucena, el 2019, assegura durant una entrevista a Catalunya Ràdio que l'alternativa de la pista sobre el mar no és viable. Ho fa com a resposta al president de Fira de

Barcelona, Pau Relat, que havia tornat a defensar feia poc aquesta opció.

UN TROS A BANDA I BANDA

El setembre del 2022, un estudi de la consultora ALG citat per La Vanguardia parla de l'opció d'estirar la tercera pista pels dos extrems: 200 metres cap a la Ricarda i 100 metres cap al Remolar. Indicaven també l'opció d'afegir senyalitzacions en superfícies d'aigua, sense asfaltar, per augmentar la “via lliure” d'enlairament. Aquesta variant, segons l'estudi, evitaria invadir la Ricarda, com sí que succeïa allargant 500 metres la pista per l'extrem nord (opció que va quedar descartada el setembre de 2021 pel desacord entre els socis del Govern català).

El baròmetre de la felicitat

La darrera enquesta semestral encarregada per l'ajuntament mostra una satisfacció ciutadana majoritària envers l'estat de la ciutat

SERGI OLIVERA

Al contrari de la sensació que ens deixa revisar els comentaris més populars a les xarxes socials sobre el dia a dia del Prat, la realitat de contínues queixes i descontent que, segons com, poden semblar força esteses i generalitzades, xoca frontalment amb les dades que es recullen semestralment pel baròmetre de la ciutat que mostren una satisfacció majoritària pel que fa a la percepció ciutadana sobre la ciutat.

Es tracta d'una iniciativa del govern municipal encetada l'any 2021 per la qual l'ajuntament sondeja a la ciutadania, mitjançant 800 enquestes telefòniques a població major de 16 anys, recollint l'opinió sobre el Prat, així com el batec sobre aspectes socials i polítics, així com alguns temes d'actualitat que ens afecten, com ara el debat obert sobre l'ampliació de l'aeroport.

La conclusió política reforça els Comuns

La conclusió de tot plegat, vistos els resultats, és que hi ha una gran majoria de la ciutadania molt o bastant satisfeta de viure al Prat (un 94,2%) i un alt percentatge que creu que, en el futur, la ciutat anirà a millor. De la mateixa manera, es pot deduir que un alt percentatge de la població combrega amb les principals polítiques que porten a terme els actuals governants.

Un autèntic paradís per l'alcaldia a pocs mesos per a les eleccions, vaja, si veiem que El Prat En Comú domina amb claredat la intenció de vot pujant del 20,9% de la darrera enquesta (març de 2022) al 22,6% actual. Per acabar-ho d'arrodonir, resulta que els principals rivals baixen segons aquesta mostra: el PSC passa del 10,3% a un 8,5%, ERC puja d'un 3% a un 4,9% Podem (que aquest cop sumarà vots amb Comuns) baixa lleugerament d'un 3,9% a un 3,4%, mentre que Ciutadans mostra una davallada de l'1,8% al 0,1%, xifres que traslladades a uns hipotètics resultats reals significarien la fi de la seva representació al consistori.

Les zones de baixes emissions, gran pregunta absent a l'enquesta municipal / Foto: WIKICOMMONS

Un cop constituïda serà la comunitat energètica local més gran de l'estat

Els partits "extraparlamentaris" semblen tenir-ho difícil, destacant el creixement de VOX en la intenció de vot -tot i que encara no se li coneix candidat pratenc al partit d'extrema dreta- amb un 1,6% (1% en la darrera mostra), seguits per Junts 1,3% (pujant d'un 0,4% anterior), CUP amb 1% i PP amb un 0,9%, encara que quan es va fer l'enquesta, entre octubre i novembre de 2022 no se sabia que la cara coneguda de Miguel Ángel Ochoa es tornaria a presentar pels populars.

Crit gairebé unànime contra l'ampliació de l'aeroport

Una de les dades principals és que un 76% de les persones enquestades es mostra con-

trària a l'ampliació de l'aeroport. Visió que coincideix amb el fet que allò que més es valora de la ciutat siguin els entorns naturals (un 24%) o que un 81,5% mostrin nivells alts de preocupació pel canvi climàtic i que un 9,3% demana mesures per reduir la contaminació derivada de la infraestructura aèria.

Els principals dèficits: vandalisme i seguretat ciutadana

A les preguntes sobre els aspectes del Prat a millorar, el xup-xup popular que observem al carrer i les xarxes sí que troba equiparació, tot i que amb xifres discretes, amb un 11,6% de preocupació sobre el vandalisme, un 10% la seguretat ciutadana, un 9,8% la neteja, un 9,6% l'oferta d'oci, el 7,3% l'habitatge i el 5,4% -com no- la "plaga de rates" que ha causat sensació a les pàgines de Facebook al passat estiu i la calorosa tardor. Un 4,9% han destacat també l'aparcament com a problema de ciutat.

Les Zones de Baixes Emissions, les grans oblidades a les preguntes del baròmetre

Una de les polèmiques recurrents en els debats ciutadans a peu de carrer són les pacificacions de la xarxa viària i la reducció de la circulació amb vehicles de motor per la ciutat. Segons el baròmetre municipal, l'opinió favorable als projectes "pacificadors" que han omplert el Prat

d'obres és sorprenentment alt amb un 81% favorable, amb només un 13% d'opinions que es mostren en desacord. En la mateixa línia, un 66% es mostra a favor de fer més carrils bici (25% de contraris) i un 57% de reduir l'ús de vehicles privats (28% en desacord). Un aspecte a tenir en compte és que no hi ha cap pregunta explícita sobre la futura aplicació de la Zona de Baixes Emissions a la ciutat, realitat que podria afectar a una part important de la ciutadania que disposa de vehicles antics o contaminants que passarien a estar restringits.

Els perfils majoritaris enquestats són persones que parlen majoritàriament en castellà, amb una mitjana d'edat de cinquanta anys, nascudes al Prat o a Catalunya, integrants de llars de tres persones de mitjana (parella amb fills) amb estudis secundaris i treballadores assalariades amb ingressos (per llar) d'entre 2.400 i 4.000 euros mensuals. ◀

Més de
2.125.000
carnets

AGENDA
2030

Les biblioteques
municipals també som
més que
un club

bibliotecavirtual.diba.cat

La Diputació de Barcelona, amb els ajuntaments de la província, gestiona **233 biblioteques i 10 bibliobusos**, per posar a l'abast de tota la ciutadania la cultura, l'educació i el coneixement. **Som el club amb més carnets!** Si encara no el tens, fes-te'l i descobreix tots els avantatges i oportunitats que t'ofereix.

#BibliotequesSomMésQueUnClub
Xarxa de Biblioteques Municipals

Ciutadans, contra el CAP a l'aparcament de Cal Gana

Els taronges creuen que agreujarà el dèficit de places per a vehicles a la ciutat

NEUS MACÍAS

La polèmica sobre la possibilitat que el CAP que ha de substituir el 17 de Setembre es construeixi a l'actual aparcament de Cal Gana va arribar al plenari de febrer. Ciutadans, que ja havia posat en marxa una campanya de recollida de signatures contra aquesta opció, va presentar al ple una moció per demanar la permanència i la gratuïtat de la parcel·la. El text que va defensar el portaveu de C's, Antonio Miguel Ruiz, assegurava que la instal·lació del CAP "és

Antonio Miguel Ruiz, portaveu de Cs al ple / Foto: F. S.

un gran error i produirà un impacte negatiu en eliminar un espai d'aparcament molt necessari".

La moció parlava del dèficit d'aparcament a la ciutat, agreujat, segons Ruiz, amb "la col·locació desmesurada de noves zones regulades d'aparcament i peatonalització de carrers a barris densament poblats".

El text incidia en la negativa a reduir la capacitat d'estacionament de vehicles del pàrquing gratuït. La moció no va ser rebatuda per cap altre partit polític i tots, a excepció de Ciutadans, hi van votar en contra. ◀

Dolors Camats deixa la direcció de la Cooperativa Obrera de Vivenda

Ha estat escollida per dirigir la Fundació Llegat del Pasqual Maragall

NEUS MACÍAS / Dolors Camats deixa la direcció de la Cooperativa Obrera de Vivenda per marxar a ser la directora general de la Fundació Catalunya Europa, una entitat que va néixer el 2007, "fruit de la vocació europeista de Pasqual Maragall", que n'és el fundador i president honorífic. La Fundació es fa càrrec del llegat "polític i intel·lectual" de l'exalcalde de Barcelona i expresident de la Generalitat i s'inspira en les línies bàsiques del pensament i

l'acció pública del seu fundador. L'actual presidenta de la fundació és Airy Maragall Garrigosa. El dimecres 25 de gener el Patronat de la Fundació va escollir per unanimitat Dolors Camats com a nova directora general.

En el seu comiat davant la Junta Rectora de la COV, col·laboradors i amics, Camats va agrair la confiança que li va donar l'entitat quan l'assemblea la va escollir pel càrrec. "Marxo sabent que he fet tot el que estava a les meves mans per a que aquest projecte econòmic social i comunitari segueixi sent un referent de l'economia social, el cooperativisme d'habitatge

Camats i Pedrero durant la petita cerimònia de comiat / Foto: N. M.

i a la ciutat del Prat". Camats assegura tenir "només paraules d'agraïment cap als meus companys, el Consell Rector i cap a totes les persones sòcies o usuàries que des del primer dia han permès que venir a treballar sigui alguna cosa més que una feina".

Camats va arribar a la COV

l'any 2017, després que l'assemblea general, a proposta del Consell Rector, donés llum verda a la seva contractació. "Ens van parlar d'ella i ens van assegurar que el que havíem de fer era comprar talent. I això és el que hem fet", assegurava en aquell moment el president de la Cooperativa, Antonio Pedrero. ◀

MARMOLES CUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

C. Penedès, 66 · Pol. Ind. Fondo d'en Peixo · El Prat de Llobregat (Barcelona) · Tel. 93 370 15 14 · Fax. 93 370 18 61

Miguel Ángel Ochoa tornarà a ser candidat del PP a l'alcaldia del Prat

Ha estat l'alcaldeable que ha desvetllat més tard que aspira a ser batlle

NEUS MACÍAS

Miguel Ángel Ochoa va anunciar finalment a finals de gener la seva candidatura a l'alcaldia del Prat pel PP a les municipals del 28 de maig. El candidat popular va ser nomenat pel comitè electoral de Catalunya, en primer lloc, i pel de la província de Barcelona posteriorment, i ha estat el darrer alcaldeable a fer pública la seva concurrència a les eleccions, després de mesos d'incertesa i quan ja molts dels partits porten mesos fent maniobres per posicionar els seus aspirants a ocupar la Casa de la Vila.

En declaracions a Delta, Miguel Ángel Ochoa va assegurar que assumir aquesta candidatura és per a ell “un orgull” i una “responsabilitat” i espera tornar a tenir representació a l'ajuntament del Prat. “Hem de reprendre la política seriosa

Miguel Ángel Ochoa / Foto: ARXIU DELTA

i responsable, que afronti els temes reals que preocupen la ciutadania”.

Ochoa ja ha començat la campanya a les xarxes socials,

amb publicacions demanant més seguretat ciutadana al Prat o criticant algunes mesures de l'ajuntament, com la implantació de l'AMBICI, situant les bi-

cicletes a la calçada. També ha fet ja alguna promesa electoral, com la creació d'una plaça de tècnic de prevenció de riscos laborals a les obres municipals. ◀

LA CONTRACRÒNICA de SERGI OLIVERA

El millor guió adaptat

Deu (sí, 10!) minuts de rellotge va durar el ple municipal del Prat del mes de febrer. Aquest fet sobtava sobretot per dos motius. El primer, per la zona de públic una altra vegada plena a vessar de gent protestant: els incansables pensionistes de la Marea i les treballadores del SAD, que tot i la resolució de la seva pujada salarial continuen reclamant que aquesta formi part del salari base i la municipalització del servei. Molta pancarta i parafernàlia per un espectacle tan escàs, amb zero debat polític.

En segon lloc, perquè feia poques hores que una nova bomba relacionada amb el monotema de l'ampliació de l'aeroport va arribar als nostres ulls i oïdes: els suposats de la Generalitat comandada per ERC s'aprovarien amb el suport del PSC gràcies a incloure una mena de declaració d'intencions per “transformar” la infraestructura veïna, de manera que per fi guanyi “capacitat”, sigui “un referent econòmic de primer nivell”, un

“hub internacional” i tota aquesta xerrameca de marca Esade que ja ens hem après de memòria. Socialistes i Esade, quines coses, eh...

Va anar tot molt apretat de temps i segurament no hi havia marge per fer una moció urgent o una declaració institucional sobre el tema

de la setmana, però bé, que et surti un ple de deu minuts just quan el Prat està en boca de tothom va quedar força trist. Potser és demanar massa a una política local que està clarament en hores baixes pel que fa al nivell de debat i la confrontació d'idees.

Es va notant l'arribada del compte enrere electoral, quan les sessions plenàries entren, com es diu al bàsquet quan el partit es decideix molt abans del final, “als minuts de les escombraries”. Un cop més, una moció de Ciutadans, aquesta vegada en defensa de mantenir el pàrquing de Cal Gana va acabar en un rebuig unànime i sense cap comentari (sí amb aplaudiments favorables als taronges des del públic, com ja és costum).

Sobre l'aeroport sí que hem viscut fora del ple un espectacle gros de contorsionisme per adaptar la realitat als discursos propis. Per una banda, els Comuns que, no volent mirar gaire al fet que existeix a Catalunya un compromís per escrit per ampliar la capacitat (i això no es fa sense més pressió sobre el territori), s'agafen a una suposada renúncia a l'ampliació projectada a finals de 2019 i parlen de “fracàs d'AENA”, com va definir l'alcalde Mijoler.

El PSC local, per l'altra, s'agafava a l'eufemisme de “la transformació” per negar que es vulgui fer una ampliació, visió diferent de les paraules que surten de la boca de Salvador Illa i altres veus del partit. La cosa és que l'acord pressupostari ERC-PSC és tan abstracte i indefinit que -oh, miracle!- tothom se'l pot adaptar com li convé sense perdre gaires garrofes pel camí en una prèvia electoral. En política és habitual, però en cinema això guanyaria premis al millor guió adaptat.

Va sobtar que el ple durés només deu minuts just la setmana que el Prat estava en boca de tothom

El servei de bici elèctrica compartida comença a funcionar al Prat i part de l'AMB

De moment es preveu una compatibilitat molt limitada amb el Bicing barceloní

J. M. / REDACCIÓ

El servei de bicicleta elèctrica compartida Ambici està operatiu al Prat des del passat 9 de febrer. Un total de 160 bicicletes elèctriques repartides en 14 estacions (a la web oficial només hi apareixen 8, en el moment de tancar aquesta edició) permeten als usuaris, utilitzant diverses modalitats tarifàries, desplaçar-se amb aquests vehicles i tornar-los a deixar aparcats en un altre punt habilitat de qualsevol municipi integrat a la xarxa.

Els aparcaments s'han situat en zones cèntriques, com Verge de Montserrat, carretera de la Marina, o prop d'estacions de metro, amb la idea de combinar el desplaçament en bicicleta amb l'ús del transport públic.

La xarxa de bicicletes Ambici s'ha de desplegar per 15 municipis de l'Àrea Metropolitana (AMB). De moment, els més propers al Prat on el servei funciona són Sant Boi, Cornellà i l'Hospitalet, i s'estén també fins a Sant Just Desvern, Sant Joan Despí o Esplugues.

Estació d'Ambici al costat del Cèntric / Foto: F. S.

Les bicicletes són 100% elèctriques de darrera generació amb un sistema de geolocalització, modulables i vinculades al transport públic. La bicicleta té una pantalla integrada en la qual es podrà consultar el nivell de càrrega i activar el mode de motor elèctric. El preu d'aquest servei és de 25 € durant el primer any i una tarifa estipulada en funció del temps d'ús de la bicicleta. A partir de l'any 2024, l'abonament tindrà un cost de 40 € l'any, amb els primers 30

minuts a un preu de 0,15 €. Després dels 30 minuts inicials, costarà 0,50 € cada 30 minuts.

Abonaments combinats

El sistema d'abonaments ofereix tarifes combinades que permeten utilitzar tant el servei Ambici com el Bicing, exclusiu de la ciutat de Barcelona. Per tal de salvar el nyap incomprensible que suposa no haver integrat Ambici amb el Bicing barceloní, s'han previst dues mesures: 7 estacions de pont o de transferència dels dos serveis i

l'abonament metropolità, amb descomptes per als usuaris dels dos serveis. Una mesura encara molt lluny de poder circular amb un vehicle de qualsevol de les dues xarxes i poder-lo aparcar en qualsevol estació.

En aquest sentit, la frontera entre Barcelona i els municipis del voltant, superada des de fa anys amb la integració tarifària del transport públic, sembla insalvable pel que fa a quelcom més simple com és una xarxa pública de bicicletes compartides. ◀

Aigües del Prat indemnitzarà amb 7000 € una dona per una tapa de clavegueram aixecada

R. / L'empresa municipal d'aigües haurà d'assumir una indemnització de 7.062 euros pels danys que una tapa de clavegueram aixecada van causar a una dona fa més d'un any. Segons es recull a la documentació municipal pública, els fets es remunten al 14 de desembre de 2021, i es considera provada la relació entre les lesions de la dona demandant i l'estat de la tapa del clavegueram, al passatge del Mercat. La resolució aclareix que és responsabilitat d'Aigües del Prat el manteniment correcte d'aquests elements de tancament.

Les reclamacions ciutadanes contra l'Ajuntament per lesions derivades d'un suposat mal estat d'elements urbans són objecte habitual de tractament per part de

la Junta de Govern Local. En molts casos s'acaben desestimant, si el peritatge municipal no troba relació entre els danys i l'estat de l'element objecte de la denúncia. Recentment es va rebutjar una reclamació de 39.000 euros que una mare sollicitava perquè el seu fill havia pres mal per un escocell d'arbre amb desperfectes.

D'altres vegades, la desestimació ve motivada pel fet que l'Ajuntament no és el responsable del manteniment de l'element que ha provocat els danys. Va ser el cas d'una reclamació per lesions provocades per l'estat de la fusta de les passarel·les de la platja. El consistori va acabar responant que el manteniment d'aquestes estructures correspon a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. ◀

Nou tràmit cap a la reforma del cementiri vell

R. / Una recent ordre de govern local ha aprovat el Pla Director del Cementiri de l'Est del Prat de Llobregat, que contempla la guia tècnica -sense indicacions concretes de com seran les obres- amb els criteris que han de regir les directrius de les intervencions futures sobre el conjunt del cementiri. És un primer pas abans d'encetar la reforma d'aquest espai, que arribaria amb cert retard respecte de l'última comunicació que l'Ajuntament va fer al respecte -va anunciar la reforma per a mitjans de 2022.

Aquella comunicació derivava d'un polèmic anunci, a finals de 2021, en què l'Ajuntament informava d'una imminent remodelació de l'antic cementiri, inclòs al catàleg de patrimoni històric de la ciutat. Aquella comunicació va agafar per sorpresa els familiars propietaris dels nínxols, als quals se'ls comunicava la possible afectació i reconstrucció o reagrupació dels mateixos. ◀

Diversos punts de la platja amb intrusió del mar després del temporal / Fotos: QUIM TORRENT

El temporal de febrer torna a deixar malmesa la platja del Prat

J. M. / A aquest ritme i segons el pronòstic d'alguns meteoròlegs, d'aquí a unes dècades potser no hi haurà quatre, sinó només dues pistes a l'aeroport del Prat a causa de l'avançament de l'aigua del mar. El mes de febrer ha tornat a deixar una estampa decadent al litoral pratenc després de l'acció del fort temporal de

vent dels passats dies 6 i 7. S'observen un altre cop els esvorancs a la vora, en forma de petits penya-segats, i l'aigua arriba a tocar ben bé la zona de jocs infantils més propera als xiringuitos -ja no envaeix només la zona inicial més propera al centre de vela.

L'aportació anual de sorra per part del

Port de Barcelona és vital per a la temporada d'estiu al litoral pratenc. Des de l'any passat, però, i arran de l'endarreriment d'aquesta operació, s'ha intensificat el debat sobre la conveniència d'altres solucions estructurals a llarg termini per tal d'evitar una regressió irreparable de la costa. ◀

**ESCOLA
NOSTRA SENYORA
DEL MAR**

Més de 50 anys educant al Prat

Si busques una escola familiar per als teus fills dels 3 als 16 anys, propera i professional, amb una comunitat educativa cohesionada i integrada al Prat, vine a conèixer l'Escola Nostra Senyora del Mar.

Vetlem pel desenvolupament personal i acadèmic individual de cada alumne, potenciant els valors cívics tan necessaris en la societat actual: respecte, sostenibilitat i esforç.

Ofereix activitats complementàries que ajuden a completar la formació del nostre alumnat.

L'AMPA, a més, ofereix una catàleg ampli d'activitats extraescolars: judo, anglès, pintura..., així com servei d'acollida matinal i menjador escolar.

- EDUCACIÓ INFANTIL Dels 3 fins als 5 anys
- EDUCACIÓ PRIMÀRIA Dels 6 als 12 anys
- EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA (ESO) Dels 12 als 16 anys

Vine a conèixer-nos!

www.nostrasenyoradelmar.com

a8023050@xtec.cat

933 791 856

Escola Nostra Senyora Del Mar

Nostra Senyora del Mar - García Lorca

Acostuma a ser la comparsa més nombrosa i sempre aconsegueix sorprendre els espectadors de la Rua amb disfresses treballadíssimes. L'AMPA de l'Escola Mare de Déu del Carme va recuperar la figura de l'AVE FÈNIX per recordar que el Carnestoltes torna amb força després de les restriccions. Més de 200 persones desfilant entre plomes, lluentors de foc i purpurina / Foto: F. SERRANO

/ Foto: QUIM TORRENT

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

La Gola triomfa en el Ca

Les comparses ho donen tot amb disfresses m

NEUS MACÍAS

Ho deia la pancarta de l'AMPA Mare de Déu del Carme: reprenem el vol, com l'Ave Fènix. I així ha estat: les comparses -i El Prat en general- tenien tantes ganes de Carnaval que el primer any sense restriccions s'ha convertit en una celebració del goig de viure i una exaltació de la diversió. Les comparses s'han esforçat més que mai a lluir les millors gales i s'han pogut veure disfresses sorprenents i elaboradíssimes, com les sargantanes del Galileo Galilei, per només dir una.

La gola era el pecat capital d'aquesta edició i la rua estava plena de referències a lllaminadures, gelats, xocolatines o fins i tot, les gofres de taronja, kiwi o maduixa de l'AFA de l'escola Jacint

Verdaguer, que animaven a "menjar-se la vida". La comparsa dels gegants Obrera de Vivienda, els coincideix a disfressar-se amb el lema "la gola a l'armari". El Carnaval a ballar, que és a Blava s'estrenava a la rua dolça: núvols de sucre de grafies de la Ferri -que gava d'animar la festa de

Algunes comparses c l'espectacular vaixell vi Maragall -amb mascaró ta Pota Blava- trobava a de Nostra Senyora del M

El dia dels morts mexicà serveix tant per Carnestoltes com per Halloween i és, a més, una disfressa bonica i acolorida. Els ballarins d'Estudi 10, amb les seves plataformes als peus, pràcticament obrien la Rua amb espectaculars coreografies / Foto: F. SERRANO

/ Foto: QUIM TORRENT

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

Carnestoltes més anhelat

molt elaborades i milers de persones al carrer

...des de la seva platafor-
ma, perquè "és molt dolça".
...ntons de la Cooperativa
COVGrossos, també van
de llaminadures sota el
la xuxe a la boca i per
el que toca". Orgull Pota
amb la seva imatge més
e coloraines, amb coreo-
hores després s'encarre-
disfresses de la Capsa.
oincidien en la temàtica:
king de l'AFA del Joan
de proa simulant la cres-
alter-ego en la comparsa
Mar. I els Trencanous de

l'Escola de la Seda veien moltes semblances en el circ dels Bitxos, que incorporava un canó per-en comptes de bombes- llançar drets humans.

No podien faltar les comparses més reivindicatives. L'AMPA de l'escola Ramon Llull denunciava que "No hi ha natura si la gola humana no s'atura", i exemplificava el seu eslògan amb una imatge de la desforestació que produeixen les societats a costa del seu desenvolupament. L'AFA de l'escola Sant Jaume protestava per la invasió de plàstics al mar i demanava "Gola, goleta, deixa la mar tranquil·leta".

I posats a reivindicar, el servei de neteja, de vaga durant el cap de setmana festiu, tancava la desfilada fent notar les seves demandes en qüestió de seguretat laboral. ◀

Que la Mulassa del Prat es disfressés de zebra va ser tota una troballa. Felicitats a qui ho va pensar! Aquest element del seguici popular festiu del Prat que reivindica el passat agrícola de la ciutat per un dia va voler veure món i es va convertir en un animal de la sabana africana / Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

La creativitat no estava només a la Rua. Centenars de persones van veure la desfilada pel carrer també amb la seva disfressa grupal i molt treballada. Una menció especial a aquesta versió del popular joc 'Qui és qui' / Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

L'AMPA de la Seda va triar el Trencanous com a disfressa i el lema "Per lluitar contra la gola, batalló La Seda fins a la sacietat", i van aconseguir el reconeixement 'S'ha acabat el bròquil' que donava Sa Majestat Carnestoltes. Enguany no hi havia comparses guanyadores i totes tenien un reconeixement / Foto: F. SERRANO

/ Foto: QUIM TORRENT

Les sargantanes de l'escola Galileo Galilei prometien menjar-se tots els mosquits del Delta amb la seva gola, i van construir un petit drac amb un mosquit a la boca que encapçalava la desfilada / Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

/ Foto: F. SERRANO

Reparador de calçat o sabater, una professió en perill d'extinció

Ignasi Gómez de Cadiñanos: “Fem una feina que és creativa i artesanal, però a la vegada productiva”

MARGA SOLÉ

L'Ignasi Gómez de Cadiñanos té 64 anys, és divorciat, té parella i una filla, Prajna, de quaranta-quatre anys. Va estudiar COU i és sabater des dels vint anys. Té l'establiment de reparació de calçat a l'Avinguda Verge de Montserrat cantonada carretera de la Marina i parla de materials, problemes i solucions de sabates amb una passió i coneixements que fa pensar que no té res impossible.

■ Quants anys fa que és reparador de calçat? Sempre al Prat?

■ Soc sabater perquè no tenia feina. Era una època de crisis molt complicada en l'àmbit estatal, les empreses plegaven, hi havia un atur terrible i com a opció li vaig dir al meu sogre, que era professional sabater, que me n'ensenyés. Vaig estar treballant amb ell cinc anys, em va ensenyar tot el que sé i coses que ara ja no s'apliquen. També vaig estar tres anys al gremi de sabaters fent cursos i tinc els diplomes, que no els penjo a la botiga perquè no m'agrada. Vaig tenir tres tallers a Barcelona i el del Prat és el quart, a on vaig venir fa sis anys.

■ La gent encara arregla les sabates?

■ Potser el client és diferent del de la zona alta de Barcelona, però la gent del Prat arregla les seves sabates perquè li van bé, li agraden i tinc clients de tota mena. Intentem ajustar els preus perquè sigui atractiva la reparació, perquè si no, no reparariem. També hi ha persones que porten sabates de qualitat i tampoc vol pagar les reparacions. Generalment, amb una sabata bona si ofereixes un bon preu, les reparen. Amb això no hi ha diferència ni classe social, ni edats, però sí que són més dones que homes.

■ El tipus de calçat, influeix en la salut de les persones?

■ Sí. En els peus, els genolls, les lumbar, la columna i en com es camina. És important anar amb calçat de pell o de materials transpirables, que tinguin l'amplada correcta dels dits i no tinguin massa taló. Això és molt

rellevant, i també no portar talons molt alts perquè és fatal per als peus i a la llarga, els sortiran galindons (juanetes). Pensi que les dones normalment pateixen molt dels peus perquè hi ha més una sobrecàrrega a la part del davant de la planta que al taló. I això, a la llarga, surt. Sobretot, la zona dels metatarsos i a l'interior del peu, que en diem el pont peu pla que toca a terra.

/ Foto: FERNANDO VECINO

■ Quines sabates són les que ara més es reparen?

■ Les d'esport, les vambes, forros, que es trenquen de la punta, es desenganxen. També tapetes de senyora... però mitges soles, poques. Suposo que la gent porta més sabata tipus casual o esportiva i llavors té un desgast inferior. La veritat és que mitges soles se'n posen molt poques i el cuir ja pràcticament no es treballa. De vegades, es canvien plantes senceres, inclús a les esportives.

■ Per cert, quants sabaters sou al Prat?

■ Ara tres, perquè ja fa uns anys que hi ha hagut crivell i no es repara com abans. A

mi em funciona el taller perquè estic en una ubicació privilegiada en una confluència de dues avingudes on passa molta gent. S'ha de comptar tant amb el client habitual, el que tens fidelitzat, i el de pas, que també és important perquè porta les sabates a reparar o compra unes plantilles, uns cordons, o et demana unes claus o unes còpies, o productes per a la neteja de les sabates, cremes...

■ Si ara hagués de començar, seria sabater o voldria ser una altra cosa?

■ De vegades n'estic una mica cansat i d'altres, no. Són moltes hores cada dia i al final, cansa i si no et va molt bé... ets autònom amb tot el que això representa, no tenim cap mena de protecció ni atur, i si estem malalts, has d'abaixar la persiana. Tot plegat és un pes considerable igual que a altres activitats, perquè ser autònom no és fàcil. És un sacrifici, hi has de dedicar moltes hores i tenir sort que la salut t'acompanyi.

■ Considera que sou un servei al ciutadà?

■ Sí, i tant que és un servei. Fem una feina que és creativa i artesanal, però a la vegada productiva. El que passa és que canvia l'economia, els hàbits de consum i també el tipus de servei que has de donar i el públic o els gustos... però crec que, en principi, tot és economia, sí que hi ha gustos, però si vostè té una sabata que val cinquanta euros i n'hi demano vint-i-cinc per reparar-la em dirà que se'n compra unes de noves. Jo crec que l'economia mana molt.

Si ara hagués de triar ofici, tornaria a ser sabater?

■ Suposo que sí. De vegades, quan tinc alguna feina creativa m'ho passo bé i d'altres, és feina pura i dura, tapetes, encolats... Quan el client em diu “fes el que vulguis perquè aquesta sabata m'agrada”, em sento molt a gust. Si ve un client que em demana una cosa i no la tinc, i una altra i tampoc ho tinc m'estanco de seguida. Has d'estar a l'aguait, fidelitzar el client i estar al cent per cent pel negoci, com tots els negocis, és clar! ◀

“El hip-hop augmenta la creativitat, l'autoestima i la confiança dels joves”

La coreògrafa i ballarina Úrsula Rilo estrenarà l'obra “ENR2” l'11 de març a L'Artesà dins les propostes locals del festival Dansa Metropolitana 2023

SERGI OLIVERA

Amb més de vint anys dedicats a la pràctica i l'ensenyament del hip-hop des del punt de vista de la dansa artística, la trajectòria de la pratenca Úrsula Rilo arriba a una fita cabdal amb la participació dins del festival Dansa Metropolitana 2023, la mostra que entre el 9 i el 23 de març tornarà a omplir de propostes culturals relacionades amb l'expressió corporal en dotze municipis del nostre entorn.

Ho farà dirigint l'espectacle “ENR2” el dia 11 de març a les 20 hores a la sala petita del teatre L'Artesà, també dins del marc de La Moderna, la línia de suport que des del teatre municipal han traçat per donar embranzida a la creació local, donant-li cabuda dins la programació estable de la ciutat.

“M'enorgulleix formar-ne part amb una nova obra de teatre relacionada amb la dansa, on em deixaré l'ànima per tota la confiança que m'han transmès. És una proposta on he tingut total llibertat creativa i faig allò que m'agrada: posar en el mateix nivell la dansa clàssica, amb l'urbà, el claqué o el jazz... al final la dansa és una manera d'expressió artística i diversió, és igual l'estil, i ara també és una oportunitat de presentar-ho a un altre tipus de públic, són paraules majors”, explica Rilo.

El fil de la vida

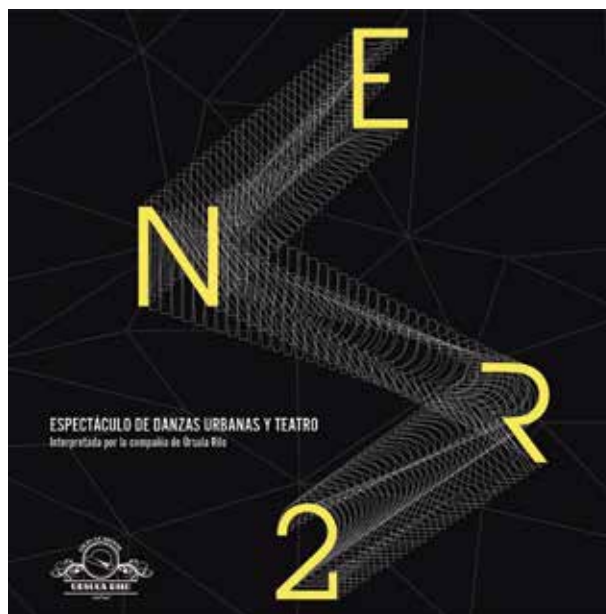
Sense entrar en detalls, podem avançar que “ENR2” serà una proposta que girarà entorn “el fil vermell de la vida, allò que ens destina a conèixer i ser amb gent durant tota la nostra trajectòria, un fil que si es traça, es queda per sempre”. Per això, els ballarins i ballarines utilitzaran cordes i gomes per expressar el leimotiv de l'obra. “Es tot un repte per a ells, però també un gran premi per a la nostra companyia Hip-Hop Prat, són alumnes que han crescut amb mi i formar part d'un festival no passa cada dia”, afirma la directora. Nayade Digon, Abril Polonio, Marta Mas, Nacho Calero, Marc Wen Yu Rodríguez, Marina Carrascosa, Iratxe Puerta seran qui ho portaran a l'escenari.

Una trajectòria construïda pedra a pedra

“Els meus pares tenen el gimnàs d'arts mar-

/ Foto cedida per ÚRSULA RILO

cials Nippon Prat des de fa 44 anys, d'aquí neix la meva relació amb la ciutat, on visc des de fa 23. El pare sempre em portava a

exhibicions de gimnasos i és aquí on entro en contacte amb el ‘funky’ i el hip-hop. Em va captivar i em va motivar a ballar i donar classes. Em vaig treure el títol i, tot i que les primeres sessions no van funcionar, em vaig continuar formant a Barcelona i també un temps a Nova York, d'on vaig tornar just una setmana abans de l'atemptat contra les torres bessones. Aquí és quan començo a donar classes fins avui. Vaig ser la primera a donar a conèixer aquest estil de dansa urbana al Prat, portant-lo cap al teatre i fent exhibicions. No era fàcil, perquè era com un estil vist com massa ‘de carrer’ i amb certa mala fama”, recorda l'Úrsula, que també ha ballat a programes de televisió importants i altres esdeveniments.

Per sort, ara això ha canviat, després de quinze obres de fi de curs i propostes pròpies teatrals com “Para Parar un Tren” o “Identidad”, amb trajectòria i èxit a l'entorn comarcal, la proposta de dansa urbana d'Úrsula Rilo des de Hip-Hop Prat s'ha anat professionalitzant: “avui la gent ens veu de diferent manera, la dansa urbana et permet expressar la teva manera de ser i de viure, és un refugi personal. Augmenta la creativitat, l'autoestima i la confiança dels joves, t'ajuda a relacionar-te amb la gent transmetent alegria i energia

positiva, contagiant les ganes de moure't. Jo des del principi ho he vist com una manera de gaudir i divertir-se”, conclou. ◀

Robert Mogas presenta el seu llibre 'D'un Temps d'un Prat'

REDACCIÓ / L'autor pratenc Robert Mogas i Moliné va presentar el dijous 26 de gener el seu llibre "D'un temps, d'un Prat". El Club del Llibre, ple a vessar, va acollir l'acte que va moderar Pere Bou, prologuista d'una obra que és "un tomb per l'alba de la vida", com diu el subtítol del mateix llibre editat per Rúbrica Editorial.

Robert Mogas va explicar que el llibre neix per deixar constància d'alguns aspectes del Prat de la postguerra que ell va viure, ja que "El Prat que es descriu en aquesta petita narració ja no existeix. S'ha escolat en la boira del temps", va indicar l'autor, que va subratllar, però, que "tot el que dic és veritat".

La història de "D'un temps, d'un Prat" és un tomb pels jocs infantils, l'escola, peça fonamental per a l'autor, el barri, les botigues, les fàbriques..., de l'època, perquè no desapareguin de la memòria col·lectiva. "Us demano que, quan el llegiu, reflexioneu sobre

Robert Mogas, a l'esquerra, durant la presentació del seu llibre 'D'un temps, d'un Prat' / Foto: F. SERRANO

el que conto, sobretot els joves, perquè coneguin una realitat ben diferent de l'actual", segons Mogas.

"Aquell Prat demogràficament i urbanísticament assequible i territorialment ubèrrim d'espais lliures curulls de contrades naturals, ha donat pas a aquest altre Prat víctima d'un urbanisme desbocat (que ja ha

saltat al sud de l'avinguda Onze de Setembre) i d'una allau d'infraestructures que han trinxat el territori... I que l'espasa de Dàmocles disfressada de projecte de perllongació de la tercera pista de l'aeroport, penja sobre l'estany de la Ricarda i el seu entorn natural", escriu Robert Mogas a la contraportada del llibre, com una mena de contrapunt. ◀

Noves actualitzacions de la Guia Sonora del Prat

REDACCIÓ / La Guia Sonora, és un projecte impulsat per La Capsa, testimoni escrit, visual i sonor de la història de la música al Prat. Aquesta publicació va néixer amb la voluntat de ser un arxiu viu de les músiques de la ciutat, donant cabuda a la història ja escrita i la que està per esdevenir. Després d'un 2022 amb tres noves actualitzacions de 4 bandes a cada edició i un concert per presentar-les, arriben aquest any amb 54 bandes dins de la Guia Sonora. Enguany fan 4 actualitzacions, introduint 16 bandes més a la Guia Sonora.

Començant per la més antiga, tenen al grup Alta Tensió, que van ser un dels pioners del rap al Prat als anys 80, i que va obrir el camí a artistes com Eat Meat, Mucho Muchacho o Zemo. També es pot descobrir a Fe Ciega, una banda de Hard Rock que va néixer al 1995 i que gràcies a la gravació d'un "maxi" titulat "Per tu i per nosaltres", que es va presentar a la ja històrica Sala Casino, van arribar a tocar per tota l'àrea metropolitana de Barcelona i van fer desenes

d'entrevistes a ràdios locals de tota Espanya. S'uneix Suko, que l'any 2005 va enregistrar la seva primera maqueta titulada "Paisajes de Aquarela" per posicionar-se dins del panorama espanyol del Rap. Per acabar es podrà trobar a la banda més novell de les quatre, Venturi Republic, que és un quintet d'amics que exploren paisatges musicals per transmetre emocions i sentiments perseguint fer convida sons i ritmes per sortir de les línies establertes. ◀

Lisant

DESEMBUSSOS
Col·lectors i Xarxes de Sanejament

Inspecció Càmera TV
Servei 24h - Urgències

Més de 35 anys a prop teu

C/ de les Moreres, 89-91 - CP 08820 El Prat de Llobregat
TEL: 93 379 11 94 - 93 479 37 70

**Tecnologia
Qualitat
Confiança**

www.lisant.net

La nova programació de La Capsa, un còctel d'estil i propostes

REDACCIÓ / Els propers mesos a La Capsa es presenten al ritme de vells i nous talents que ompliran les nostres instal·lacions fent un recorregut per diferents formats i gèneres musicals.

Va començar al mes de febrer amb d'Amaia Miranda i el Sopar de Bucs amb la seva quarta edició a la Sala de La Capsa.

La festa continua amb el col·lectiu SUDOR, joves de l'extraradi moguts per la música urbana que creen espais per a donar veu tant a nous talents com a artistes ja consolidats. El 25 de febrer el reggaeton te'l porten Mc Buzzz i Mushkaa com a caps de cartell, acompanyats de T-Cun, Zé Guertti, El Salao, Poncelam i algunes sorpreses de l'escena local. La sessió la tancarà, com de costum, el set SUDOR 100k Dj Set amb "MEYD i Freshcobo", la millor manera d'acabar de suar si és possible. El Micro Obert el dia 26 al Bar de La Capsa, serà una gran oportunitat per totes aquelles que vulguin llençar-se al directe, provar nous temes o conèixer més a fons el panorama musical emergent de la ciutat.

El març començarà amb Mishima el dissabte 4. El grup presentarà el seu desè disc L'aigua clara (TRIS, 2022) que reafirma la seva aposta per la profunditat literària i la contundència sonora. El mes continua amb

A dalt, edició del 2022 del Paraula de Dones / Foto: LA CAPSA. A l'esquerra imatge promocional de Mishima

un "guateque". Paraula de Dones 2023 aterra aquest any amb un procés artístic i participatiu de la mà d'Alba Rihe on els plats principals són: l'humor, l'error, l'escena, el cos, la veu, la música i les ganes de festa. El proper 11 de març teniu una cita al seu guateque, on la comèdia dels 70 es desgrana per a repensar sobre la construcció de l'humor blanc occidental. Finalment, comencem la primavera el divendres 24 amb el punk pop d'Aiko el grupo, i el rock ibèric de Kokoshca. ◀

El projecte "Nous Plats Combinats" arrenca al Bar de La Capsa

Amb l'entrada del 2023, El Bar de La Capsa vol trobar el maridatge perfecte per aquelles nits de cap de setmana en les que no hi ha programació en viu als escenaris de l'equipament i així omplir de música tots els racons de La Capsa.

És per això que a partir del febrer, arriben els Plats Combinats també a les nits! Com a plat principal la iniciativa proposa les millors seleccions musicals a càrrec de Djs de la ciutat. I els acompanyaments, a demanar: un sopar, unes copes amb

amics, uns bailoteos, potser, qui sap, fer algun match en viu... I és que aquests Plats Combinats busquen oferir una experiència gastromusical, de proximitat o, per dir-ho d'una altra manera, animar el cotarro.

Les primeres degustacions

musicals van ser els dissabtes 4 i 11 amb Leire Dj i Eric Dj, i Rubio Platino DJ, respectivament.

Trobareu tota la programació de Plats Combinats al perfil d'Instagram del Bar de La Capsa. ◀

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASSEGUANCES DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Sempre
al vostre
costat

OFICINA ÚNICA: Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de L.

e-mail. baltasar@baltasarseguros.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins de 9 h. a 14. · Tardes de 16 h a 20 h

Excepte divendres: mati de 9 a 14 · Tardes de 16 a 19 h.

AGENDA

Xerrada fotogràfica al voltant del feminisme

Què: Fotofeminisme

Quan: 10/03/2023 de 19:00 a 20:30 h

On: Centre Cívic Jardins de la Pau

La fotografia va néixer com un avenç tecnològic i el feminisme com un impuls cap a la igualtat. A l'inici tots dos en mans de la burgesia han evolucionat en paral·lel durant dos-cents anys i en l'actualitat són més vigents que mai. En aquesta xerrada teòrico-pràctica farem un recorregut per la història del feminisme i de la fotografia per conèixer la vida i obra de les feministes i fotògrafes més rellevants. Analitzarem el paper de la dona com subjecte actiu i passiu en la fotografia sempre amb perspectiva de gènere. A més veurem com les imatges

poden normalitzar la violència contra les dones i com podem utilitzar la fotografia per les reivindicacions feministes. Xerrada realitzada per la fotògrafa freelance Eli Pedrosa

Un ciclorama? Apunta't a crear-ne un des de zero

Què: Art en família. Capgirant les escèniques amb Celeste Cuevas

Quan: 26/02/2023 de 11:00 a 12:30 h

On: Centre Cívic Jardins de la Pau

Taller de treball de creació d'un ciclorama de la mà de Celeste Cuevas. Il·lustradora pratenca guanyadora de la categoria "Futurs professionals" dels premis Junceda 2022 per la seva obra "La música siempre está en mi cabeza". Activitat per a famílies amb infants de 5 a 9 anys (edat recomanada)

Teatre per a tots els públics revisant la figura del Ratoncito Pérez

Què: Una dent sota el coixí

Quan: 12/03/2023 - 12:00 h

On: El Modern

La Lluïsa és la responsable del magatzem de joguines del Ratolí Martí, el Ratoncito

Pérez, la Fada de les Dents i els Angelets. Quan un d'aquests personatges recull una dent de sota el coixí d'un nen o una nena, li porta a la Lluïsa que és l'encarregada de triar el regal ideal per aquell nen o nena. La Lluïsa examina amb detall la dent i a través de la forma (de si està molt gastada o no, del color, etc.) pot saber com és aquell infant, i per tant pot saber quin regal el farà feliç. Això sí, sempre han de ser coses petites que puguin ser col·locades a sota el coixí.

Descobrint avions que semblen extrets del túnel del temps

Què: Passejada pel centre cultural aeronàutic

Quan: 28/2 - de 9 a 13h

On: sortida des del CC Jardins de la Pau

En aquest mes de febrer, marxem a descobrir i conèixer el Centre Cultural Aeronàutic del Prat. Una exposició que fa un repàs a l'evolució que ha viscut l'aviació internacional, nacional i local al llarg de la història, a mitjançant diferents aeronaus, rèpliques d'avions històrics, fotografies, panells gràfics, motors i maquetes.

ACAM

ASSESSORIA

37 anys d'experiència
empresarial al
seu servei

- ▶ Administració de Finques
- ▶ Herències i Donacions
- ▶ Assessoria Fiscal, Comptable i Laboral
- ▶ Pymes, Consulting Empresarial
- ▶ Constitució de societats
- ▶ Serveis de traducció, documents públics i privats
- ▶ Assessorament Jurídic

Estrenem pàgina web i xarxes socials, segueix-nos per estar al dia de totes les nostres novetats a:

Facebook [facebook.com/acmasesores](https://www.facebook.com/acmasesores)

Instagram [@acmasesores](https://www.instagram.com/acmasesores)

· Administració de Finques

· Especialistes en Herències i Donacions

Carrer de la Carretera de la Bunyola 11, Local 4
El Prat de Llobregat - Barcelona
Telèfon 93 478 05 49
acm@acmsl.es · www.asesoriaelprat.com

UNA PRATENCA PEL MÓN / MARGA SOLÉ

Fins al 21 de febrer Venècia (Itàlia) està celebrant els seus carnivals, que són uns dels més importants i multitudinaris del món. Durant aquests dies, la plaça de Sant Marc s'omple de gom a gom de gent disfressada que surt a passejar i a fer-se fotos en les múltiples desfilades organitzades i improvisades que hi ha. Em va sorprendre la facilitat amb què les disfresses «s'hi posen bé» perquè puguis fer-te una foto amb elles. La seva espectacularitat fa que milers de persones de tot el món hi vagin aquests dies per veure les disfresses i també per barregar-se amb la gent o perdre's pels espectaculars carrerons d'aquesta ciutat «màgica».

La majoria de les disfresses són d'època, del segle XVII, i passejar-se entre elles per al bell mig de la plaça de Sant Marc és tota una joia... semblen sortides d'un quadre. Jo primer em sentia cohibida d'acostar-me i fer-me una foto amb alguna d'aquelles persones

Carnivals de Venècia: uns dels més famosos del Món

FOTO: JOAQUÍN ZAFORAS

tan ben “vestides”, però de mica en mica elles mateixes se t'apropen i et faciliten la instantània.

Em van explicar que durant aquests dies de carnaval, s'organitzen moltes festes privades, però a les que no s'hi pot accedir (o és molt difícil) sense invitació. No cal dir que jo no hi vaig poder anar. El que sí que tot-

hom pot veure és un dels actes importants del Carnaval: “El vol de l'àngel”. Abans, aquest vol es feia amb un colom de metall, però ara la que “llicsa” és una persona disfressada i, això sí, porta ales i va subjecte amb un cable metàl·lic que la desplaça des del campanar de Sant Marc fins al centre de la plaça. Em van dir que se l'anomenava el vol de l'àngel perquè tradicionalment aquella persona anava vestida de blanc.

Venècia, però, és una preciositat durant tot l'any: navegar amb gòndola o vaporetto pels seus canals, entrar a la basílica

de Sant Marc o al Pont de Rialto, anar al Palau Ducal, pujar al “campanile”, un antic campanar des d'on és pet veure tota Venècia, o també caminar pels seus carrerons i veure les petites casetes envoltades d'aigua dels petits canals... Tot plegat és un autèntic luxe al qual hi afegeixo menjar-se una pizza italiana -de les de veritat- amb les vores ben gruixudes.

Un pèl de llengua

Per parlar de Carnaval no tot s'hi val

Carnestoltes, Carnaval o carnivals?

Per referir-nos al període festiu que precedeix l'inici de la Quaresma, tant podem dir **Carnestoltes** com **Carnaval**. Quan parlem del rei que presideix la festa usarem el mot Carnestoltes. El rei Carnestoltes del Prat és ben conegut!

Aquests mots s'escriuen en majúscula quan ens referim a la festivitat o al nom del rei: *El rei Carnestoltes sempre va a al capdavant de la rua de Carnaval.*

I ho escrivim en minúscula quan es tracta d'un nom comú: *Els darrers carnivals s'han suspès a causa de la pandèmia. Enguany volem gaudir d'un carnaval més lluït que mai.* En aquestes frases no ens estem referint a la festivitat o al període festiu, sinó a les activitats que s'hi organitzen.

I tu, com ho dius?

Dijous gras o llarder

El dijous gras o llarder marca l'inici de les festes de Carnaval. Aquest dia tradicionalment es feien àpats

copiosos i greixosos abans de l'abstinència de la Quaresma. És típic menjar botifarra d'ou, truita i coca de llardons, i popularment es coneix com “el dia de la truita”.

I tu, com ho dius?

Vols col·laborar amb nosaltres?
Tens dubtes de com es diu una paraula?
Envia'ns els suggeriments per al mes
vinent al CNL El Prat de Llobregat: elprat@cpnl.cat

Piera
ASESORÍAS Y SERVICIOS

Avda. Verge de Montserrat, 114 · 1^a 1^a
08820 El Prat de Llobregat · Tel 93 379 57 04

www.asesoriapiera.com

GENER - FEBRER 2023

- Carmen MORIS BUENDÍA, el 16 de gener, als 96 anys.
- Félix MORENO NAVARRO, el 17 de gener, als 81 anys.
- Conchi RAMOS ALIAGA, el 18 de gener, als 78 anys.
- Julián TORIBIO COCERA, el 21 de gener, als 90 anys.
- José CARRASCO RODRÍGUEZ, el 22 de gener, als 82 anys.
- Isabel MACÍAS CONCHA, el 22 de gener, als 87 anys.
- Pedro MURTO DÍEZ, el 23 de gener, als 72 anys.
- Teresa CALLARIZA FORNER, el 23 de gener, als 84 anys.
- Juan PORCEL OLIVENCIA, el 24 de gener, als 81 anys.
- Manuel CORNAGO BELTRÁN, el 25 de gener, als 82 anys.
- Rosa MERINO ORELLANA, el 25 de gener, als 82 anys.
- Diego COSTA GARRO, el 26 de gener, als 86 anys.
- Victòria GARRE SANFELIU, el 26 de gener, als 87 anys.
- Consuelo MERCHÁN PUENTE, el 27 de gener, als 85 anys.
- José CASTAÑO SÁNCHEZ, el 27 de gener, als 92 anys.
- Quiteria SÁNCHEZ GARRIDO, el 28 de gener, als 98 anys.
- Pascual MARCO CERDÁN, el 30 de gener, als 85 anys.
- Carlos RUBIO FAJARDO, el 30 de gener, als 64 anys.
- Feliciano BELASTEGUI PIÑERO, l'1 de febrer, als 85 anys.
- Julio RODRÍGUEZ GONZÁLEZ, el 2 de febrer, als 85 anys.
- Francisca PURSALS ANTOJA, el 3 de febrer, als 95 anys.
- Cleo RICO GÓMEZ, el 3 de febrer, als 95 anys.
- Antonio LOZANO HERNÁNDEZ, el 4 de febrer, als 95 anys.
- Ascensión CEJUDO SÁNCHEZ, el 5 de febrer, als 97 anys.
- Inés MALDONADO RODRÍGUEZ, el 6 de febrer, als 93 anys.
- Victoria GUILLÉN GONZÁLEZ, el 7 de febrer, als 100 anys.
- Àngel CIPRÉS OBICO, el 8 de febrer, als 90 anys.

- Miguel RODRÍGUEZ MURCIA, el 9 de febrer, als 89 anys.
- Juana MORENO MARTÍNEZ, el 9 de febrer, als 101 anys.
- Victoriano MUÑOZ MUÑOZ, el 9 de febrer, als 80 anys.
- Juana PONS IBÁÑEZ, el 10 de febrer, als 86 anys.
- Maravillas RUIZ SÁNCHEZ, el 10 de febrer, als 88 anys.
- Francisco ÁLVAREZ GONZÁLEZ, el 10 de febrer, als 85 anys.
- Laly SERRANO QUIRÓS, l'11 de febrer, als 63 anys.
- Adela FORNELLS CUTANDA, el 12 de febrer, als 76 anys.
- Fadma TAHAR SAIB, el 12 de febrer, als 68 anys.
- Esteban SEGU TULLO, el 13 de febrer, als 69 anys.
- Diego MATEOS FERNÁNDEZ, el 14 de febrer, als 81 anys.
- Maria BOU MARÍN, el 14 de febrer, als 87 anys.
- Romualdo GÓMEZ CUERVA, el 14 de febrer, als 62 anys.

CARMEN VIDAL MARTÍNEZ

1r aniversari

03/05/1958 – 14/02/2022

Solo es cuestión de tiempo...

POTA SUD

MATERIAIS I CONSTRUCCIÓ

- Obra de paleta en general
- Substitució de Baixants i claraboies
- Construcció de cobertes
- Tractaments antigraffiti
- Envans pluvials
- Pintures exteriors i interiors
- Cases unifamiliars
- Fusteria de fusta

Fem tot tipus de reformes

- Rehabilitacions de façanes
- Consolidació d'obra vista
- Vestíbuls d'escala
- Reforma de cuines • Banys
- Electricitat i lampisteria
- Calefacció i aire condicional
- Carpinteria d'alumini
- Falsos sostres

C/ Jaume Casanovas, 25 bjs izq. • C/ Lleida, 86 • C/ Ctra de la Marina, 34
 Teléfono: 933708343 • 08820 El Prat de Llobregat • www.potasud.com • potasud@potasud.com

www.periodicdelta.cat

les notícies més importants del Prat, a només un clic

SEGUEIX-NOS A

 facebook.com/periodicdelta
 [@periodicdelta](https://twitter.com/periodicdelta)
 [@periodicdelta](https://instagram.com/periodicdelta)

ARC DE SANT MARTÍ / VICENÇ TIERRA

ALÍCIA COMPANYY (1958- 2018)

Fa cinc anys que ens va deixar. Semblaria com si fos ahir o, potser, amb l'activitat frenètica que duem avui dia, com si hagués passat una eternitat. Però les persones amigues d'ànima deixen petjades i les recordes sovint, especialment quan ara hi ha temàtiques plantejades a la societat que saps que a ella la preocuparien de debò; com per exemple, la situació actual de la llengua catalana, que precisa d'una acció política i social imminent que uneixi per sostenir abans que no pas divideixi per enfonsar.

Diplomada de Mestre de Català per la Universitat de Barcelona (1979), llicenciada en Filologia Catalana per la Universitat de Barcelona (1980) i havent passat també el Curs d'Aptitud Pedagògica expedid per l'ICE de la Universitat de Barcelona (1980). Havia estat professora de llengua catalana a l'escola pública del Prat, als cursos de català per a adults i a l'Escola Universitària del Professorat d'EGB.

Tot i que ocupava el càrrec de Directora del Centre de Normalització Lingüística del Prat de Llobregat, crec que en ella era tot compacte, més un esperit vivencial i de compromís que no solament un atresorament de titulacions. Resulta, a més, que això era el nucli essencial de la seva vida quotidiana i la seva implicació en la qüestió de la llengua com a essència de la relació. Per a ella, el foment de la llengua, del català, era (és) un procés estratègic i de transformació social.

Fou comissària de l'exposició "20 anys junts pel català", que varen organitzar el Consorci per a la Normalització Lingüística i la Secretaria de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya el desembre del 2008.

L'Àlicia va fer de la importància de la comunicació en la diversitat un baluard que cal mantenir per potenciar la cohesió social i el multilingüisme. Per a ella, però, per damunt de tot, la gestió del català com

a eina de convivència i igualment com a factor de pervivència cultural i històrica, és especialment bàsica i indispensable.

Va publicar: *-Assaig històric dels locals i les agrupacions teatrals del*

Per a ella, el foment de la llengua, el català, era (és) un procés estratègic i de transformació social

Prat de Llobregat (1853-1963), publicat a la XXV Assemblea intercomarcal d'Estudiosos (editat pel Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat l'any 1980); *-Carrers amb cognom* -amb d'altres autors- (editat per l'Ajuntament del Prat de Llobregat l'any 1985); *-El cant coral al Prat* (Rúbrica Editorial, 1986); *-Jaume Codina o la història del país petit*, dins de "Miscel·lània d'homenatge a Jaume Codina" (editat per l'Ajuntament del Prat i Columna Edicions el 1994).

Disposada a ajudar-te en qualsevol moment, persona oberta, molt oberta, que et contagiava optimisme, alegria, ganes de confeccionar projectes amb els quals obtinguessis un fruit en l'horitzó proper però també a mitjà termini. Aquí a la terra, a la seva terra i a la nostra també, la del Delta, la del Prat, l'Àlicia -al meu parer- abraçava dos CELS: per una banda, el cel de la Cultura, l'Educació i la Llengua; per una altra, el de la Cohesió, l'Ensenyament i la Llibertat.

No en tingueu cap dubte que la memança és aquell paradís d'on mai ningú no ens podrà fer fora. Recordarem sempre l'Àlicia. Moltes gràcies, Àlicia!!!

CONSEJOS SALUDABLES

La artrosis no es solo de mayores

Está provocada por el desgaste del cartílago que protege y amortigua los extremos de los huesos, la artrosis es la más común de las enfermedades articulares y, en algún momento u otro, prácticamente afecta a todos. Comúnmente se asocia al envejecimiento, pero también se detecta en jóvenes, principalmente en deportistas y en profesionales relacionados con trabajos de carga, pues son actividades que castigan rodillas, caderas, manos y espalda.

Además de factores genéticos, son muchas las causas que favorecen la aparición de esta enfermedad. Entre éstas destacan la edad, la obesidad, lesiones articulares y la ocupación y actividad laboral o deportiva profesional.

¿Qué podemos hacer? En el momento de prevenir para que llegue lo más tarde posible o cuando ya la padecemos.

Si es cierto que realizar ejercicio de manera mantenida, acorde con la edad y la situación clínica de los pacientes, puede aliviar síntomas de la artrosis o retrasar su aparición. En términos generales es recomendable la práctica de ejercicio 2-3 veces por semana, durante media hora, recuerda que un profesional te adecue tu pauta.

Se debe incidir que el ejercicio está condicionado a la edad, situación clínica y física del paciente, teniendo en cuenta que no se deben realizar movimientos reiterados sobre articulaciones que estén afectadas o produzcan dolor.

Solución al dolor

Para aliviar el dolor, "usamos antiinflamatorios tópicos y bien tolerados, pauta de alimentación antiinflamatoria para que no aumente la inflamación por los alimentos no adecuados en el momento de crisis aguda del dolor, ya sabemos que hay alimentos que no son adecuados en este momento de dolor.

Tratamiento farmacológico ayuda en el control de síntomas, recordar pautado por tu médico de familia, ya que conoce tu historia y os darán el antiinflamatorio adecuado a tu clínica.

Hay tratamientos para el dolor en consulta que son adecuados al paciente.

No podemos olvidar SOLUCIONES NATURALES A LOS DOLORS MÁS COMUNES.

Si algo duele la prioridad es clara: calma con el dolor. La fitoterapia, seguir un tratamiento de digito puntura y novedades que van surgiendo cada vez más... so una ayuda fundamental para combatir tus dolores pero también es necesario implicarse y comprometerse con la propia salud, permaneciendo atentos a la información que nos proporciona nuestro cuerpo. Nos avisa, pero se debe actúa en ese momento. NO dejarlo pasar.

Las alternativas naturales es un complemento con tu médico de familia y especialistas. Nuestro objetivo en Centro Médico Marina es trabajar de forma integral y globalizada; médico de familia, especialistas junto con nutricionista, Naturópata ...

No olvides la alimentación, hay dietas especiales para los dolores osteomusculares y recursos naturales, que te pueden ayudar

Si necesitáis seguir un tratamiento específico estoy a vuestra disposición en mi consulta como especialista en Nutrición y Asesora de Salud Familiar en el Centro Médico Marina del Prat.

NIEVES GARCÍA DELGADO

Nutricionista y Asesora de Salud Familiar en CENTRO MÉDICO MARINA
mariagarcia.consulta@hotmail.com

▶ PRATIGRAMA per PUIGMALET

Núm. 190 Aquests mots encreuats presenten deu definicions, en *cursiva*, de tema pratenc.

HORIZONTALS: 1. Propietat, tret. - 2. Àguila. Els tubercles comuns de les castanyes. - 3. Brillin, resplendeixin. Dos-cents romans. Cames, ajudeu-.....!. - 4. Acaben la collita. *“El delta del Llobregat i”, tesi doctoral #AnyCodina.* - 5. Entre meva i seva. Victòria. Comencen a acabar. Orgull, altivesa. - 6. Associació de Joves Acordionistes. *Primer cognom del pratenc capellà de presons, de nom Josep Maria.* Excrement, femta. - 7. La teva. Dirigeixo, governo. Transpirarà ara mateix. - 8. Iode. *“... Llobregat”, s’hi referia. #anyCodina.* Oxigen. Que són de l’anus. - 9. Mires com xerren. Pedaç cosit. Centre visual. - 10. Estimi. *Va ser distingit amb la Creu de sant #AnyCodina.* Avinguda. Pàrquing. - 11. Mg. Septentrional com l’aurora. - 12. *“L’estany d’..... Moragues” #AnyCodina.* Utilització. Ferro i carboni. Principi científic. - 13. Mirtils. Fraternal. - 14. Circulació urbana. *Nom del seu gat negre, potser el tercer #AnyCodina.* L’origen de tot.

VERTICALS: 1. Compassivament, misericordiosament. - 2. Mou les ales. Provenir, originar-se. - 3. Sortejava. *“Història del carrer de Ferran” #AnyCodina.* Bari. - 4. Estan a l’aguait. Alfa. Masia. Facin un nus. - 5. No té pèls al cap. *Farola del Llobregat.* Messies cristià. - 6. El final de tot. *Nom popular pratenc dels habitants de Gavà.* Afirmació. - 7. Governador islàmic. Idoni, apropiat. Solo vocal d’òpera. Triti. - 8. Fer roncs. Organització de Revolucionaris Denunciats. Cafè consonàntic. - 9. Enxampar fraganti. Resson, tornaveus. *Segon cognom del pratenc capellà de presons, de nom Josep Maria.* - 10. Del revés, enlairis, aixequis. Sumari vocàlic. Resar. - 11. Paraulota gastronòmica mexicana. Cantussejar. Agafa la infusió. - 12. Itàlia. Farà un nus. *Antic cultiu local, aliments de coloms.* - 13. *Fundador del Centre d’Estudis del Baix Llobregat #AnyCodina.* Aire anglès. - 14. Burro, ruc. Gos, quisso. Que supleix.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

SOLUCIONS DEL PRATIGRAMA NÚM. 190

Horizontals: 1. CARACTERÍSTICA - 2. ALGA MONIATOS - 3. REFUGIEN. CC. ME. - 4. ITA. BARCELONA - 5. TEVA. V. ACA. URC. - 6. AIA. FARRA. CACA - 7. TA. MANO. SUARA. - 8. I. PARE. O. ANALS. - 9. VEUS. SARGIT. SU. - 10. AMI. JORDI. AV. P. - 11. MAGNÉS. BOREAL. - 12. EN. US. AGER. CIE. - 13. NABIUS. FRATERN. - 14. TRANSIT. TRES. T. **Verticals:** 1. CARITATIVAMENT. - 2. ALETJA. EMANAR. - 3. RIYAVA. PUIG. BA. - 4. AGU. A. MAS. NIUN. - 5. CALB. FAR. JESUS. - 6. T. GAFANESOS. SI. - 7. EMIR. BO. ARIA. T. - 8. RONCAR. ORD. CF. - 9. IN. ECOS. GIBERT. - 10. SICLA. UAI. ORAR. - 11. TACO. CANTAR. TE. - 12. IT. NUARA. VECES. - 13. COMAR. CALS. AIR. - 14. ASE. CA. SUPLENT.

Delta LLOBREGAT EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT www.periodicdelta.cat

facebook.com/periodicdelta @periodicdelta @periodicdelta

FUTBOL. SEGUNDA FEDERACIÓN. GRUPO 3

El Prat se encalla en la zona de peligro

MANOLO GOL

El Prat sigue sin salir de la zona peligrosa. Con el empate en casa ante el Ibiza Pitiusas el conjunto de Pedro Dólera se coloca en la treceava posición, lugar reservado para la promoción de descenso.

En la jornada 18, el conjunto de Pedro Dólera se llevó un empate de la Ciudad Deportiva del Zaragoza (0-0) en un partido deslucido por el viento. En la primera parte lo tuvo a favor y pudo avanzarse con varias ocasiones a cargo de Elhadji, Padilla y Valentín, pero tras el descanso, a favor del viento, fue el filial zaragocista, con Guillem Naranjo en sus filas, quien llevó la iniciativa.

Festival ofensivo y victoria mínima ante el Alzira

Justa victoria de un Prat que fue de menos a más y acabó levantando un duelo ante el Alzira que se le complicó con el tanto visitante. Elhadji igualó antes de la media hora al rematar de cabeza un buen centro de Pau Salvans. En la segunda parte el propio Salvans certificó el 2-1 tras una internada que culminó con un remate cruzado que entró junto al palo.

No se pudo aprovechar la superioridad en Alicante

El Hércules logró la victoria 1-0 ante el Prat en un partido marcado porque el local Jean Paul fue expulsado con roja directa antes del ecuador del primer acto. A pesar de todo, los potablava no supieron aprovecharlo para

La última victoria pratense en el Sagnier fue ante el Alzira / Foto: F. SERRANO

puntuar, pues un gol de Artilles en la segunda parte, con un disparo que golpeó en un jugador del Prat, dio los tres puntos a los alicantinos.

Empate con puertas abiertas ante el Ibiza

Con una buena entrada en el Municipal Sag-

nier tras la decisión del club de abrir puertas para toda la afición pratense, el conjunto potablava empató (2-2) ante un Ibiza reforzado en el mercado de invierno. Para los potablava, Pau Salvans en el 19' adelantó a los locales y Adri Rivas en 86' marcaría para el empate definitivo. ◀

PÀDEL

Barcelona-El Prat puja a Primera

DELTA / Les pistes del Tarragona Pàdel Indoor van acollir del 29 de gener al 5 de febrer el Campionat de Catalunya per Equips Sènior de 2a categoria on el conjunt pratenc del Pàdel Barcelona-El Prat va aconseguir la victòria final. Després de passar unes complicades eliminatòries, el conjunt potablava es va desfer a la final al Llaietà per 3-2. D'aquesta forma l'equip pratenc puja a Primera i la pròxima temporada jugarà a la màxima categoria del circuit de pàdel veterà. ◀

L'equip pratenc ha aconseguit l'ascens a 1a / Foto: PBEP

BÀSQUET. LEB PLATA

CB Prat, líder invicte

J. CENTELLES

Els jugadors pratencs encadenen 7 victòries consecutives i combinat amb la derrota del Menorca a la seva pista davant el Cornellà fa que tots dos equips estiguin empatats al capdavant de la classificació si bé el CB Prat ocupa el liderat per la victòria aconseguida a Menorca en la primera volta. Precisament seran els illencs els que han de visitar el Joan Busquets la jornada vinent.

El Mollet, que havia derrotat als pota blava a la Lliga Catalana i a la primera volta del Campionat era el primer visitant del nou any que es presentava amb les baixes dels ex-cbprat, Marc Sesé i Marc Blanch, però els homes de l'Albert Cañellas estan en un moment de forma impressionant i van apallissar al club del Vallès per un estratosfèric 102-64 amb Jordi Rodríguez (23 punts), Buljan 17 i Jofresa 15 com millors anotadors.

El CB Prat està intractable des de l'inici d'any / Foto: F. SERRANO

Victòria clara a Osca

La sortida a Osca, l'equip que ens va acompanyar en el descens la temporada passada es va allunyar molt de quan jugaven a Or i a la seva pista van caure per un clar 73-99 amb un Smallwood espectacular anotant 26 punts i Jordi Rodríguez, Jofresa i Buljan 15.

El Gran Canària, filial de l'equip de l'ACB, és un equip molt jove tenint els ju-

gadors molta qualitat i això va fer que els jugadors del delta haguessin de fer un esforç per poder imposar-se als illencs en un partit força disputat, però Okeke que va capturar 15 rebots (el millor de la competició) i l'encert del mateix jugador amb 13 punts, Buljan 16 i Allen 13 van fer que el lluminós assenyalés un 75-60 al final del partit.

No va ser fàcil la sortida a Godella. L'equip minvat per les baixes de Diamond (lesionat), Allen amb el Joventut de Badalona i Conrad i Rubèna Grècia amb un torneig junior va començar bé amb Okeke dominador en la pintura, però l'altre "center" Smallwood amb dues accions desafortunades va estar desqualificat i l'entrenador Albert Cañellas només va poder disposar de 8 jugadors que al final van ser 7 per les 5 personals de Buljan. Però un Leo Okeke amb 22 punts, 10 rebots i 30 de valoració no va donar cap opció als valencians que van caure per 65-76. Junt amb Okeke, Buljan amb 14 punts i Jofresa 11 i Cosials i Rodríguez capturant 7 rebots cadascun van ser els destacats dels pota blava. ◀

NATACIÓ

Íker Prieto i Carlos Ortiz, cinc medalles al Campionat de Catalunya Absolut

DELTA / Els dies 3, 4 i 5 de febrer es van celebrar a la piscina del Club Natació Terrassa l'Open Internacional Catalunya de Natació o el que és igual, el Campionat de Catalunya Absolut amb una molt bona actuació de la representació pratenc. L'Íker Prieto del CN Barcelona va aconseguir tres medalles; dues de plata i una de bronze, mentre que l'altre potablava, el Carlos Ortiz (CE Mediterrani) se'n va endur una de plata i una de bronze.

Les medalles de Prieto van ser a les proves de 50 i 100 m braça amb un temps de 29,16 i 1.03,99, respectivament. I la medalla de bronze al relleu 4 x 100 mixt, formant parella amb la seva companya d'equip la Mire-

A dalt, a l'esquerra, Íker Prieto; a baix, a l'esquerra, Carlos Ortiz

ia Pradell, amb un crono de 4.01,98. Pel que a les medalles de l'altre nedador pratenc, el Carlos Ortiz, va obtenir una de plata als 800 m lliure (8.28,84) i una de bronze als 200 m esquena (2.08,34).

Ortiz, subcampió d'Espanya junior de Llarga Distància

Cal ressaltar també l'excel·lent actuació d'Ortiz al Campionat d'Espanya de Natació de Llarga Distància que es va disputar a finals de gener a la piscina del Centre de Natació M-86 de Madrid i on va guanyar la medalla de plata a la prova de 5.000 metres en categoria junior amb una marca de 55.40,70. ◀

140 nedadors i nedadores participen en el 15è Trofeu Màster Ciutat del Prat

DELTA / La represa total a la normalitat va ser la nota destacada de la celebració el 14 de febrer del 15è Trofeu Màster Ciutat del Prat que es va disputar a la piscina del Complex Esportiu Municipal Sagnier. Un total de 140 nedadors i nedadores de l'especialitat pertanyent a més de 29 equips es van donar cita a la prova que va organitzar el Club Natació Prat i que està dintre del Circuit Català de Trofeus Màster d'hivern de la Federació Catalana de Natació. Enguany cal ressaltar en l'àmbit esportiu que ha sigut un campionat on es van assolir 3 records d'Espanya i 7 de Catalunya. ◀

Membres del CN Prat, organitzador del Trofeu Màster / Foto: F. SERRANO

TAEKWONDO

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: la parella de mestres Marcel Castillo i Nemesio Ferrera; Joel Cerezo; Lucia Chueca i Naia Cobo / Fotos: SFM / DJ

Cinc medalles per a esportistes locals al Campionat de Catalunya de Poomsae

T. ESPIGARES

El pavelló de la Mar Bella de Barcelona va acollir el 29 de gener tres Campionats de Catalunya alhora, el Poomsae per Adults i Infantil i el Parataekwondo Poomsae d'exhibició i on l'expedició pratenc amb el Studio Fran Martín i el Gimnàs Do-Jon van aconseguir un total de cinc medalles.

Al Campionat Demostració Parapoomsae els esportistes del Gimnàs Do-Jon, Joel Cerezo i Lucia Chueca van guanyar la medalla d'or. De la mateixa forma, la benjamí Naia Cobo també del Do-Jon va obtenir la medalla de bronze a l'infantil del Poomsae. Va completar el medaller pratenc en la categoria sènior, on la majoria dels participants normalment són professors, els taekwondocas del Studio Fran Martín, Nemesio Ferrera i Marcel Castillo, assolint dos bronzes.

Gran actuació a l'"Internacional Ciudad de Zaragoza"

Una gran representació del taekwondo pratenc va participar en el "6º Trofeo Internaci-

onal Ibercaja Ciudad de Zaragoza" que es va celebrar al pavelló dels esports de la capital aragonesa fa unes setmanes.

Més de 600 participants dels principals clubs nacionals i internacionals es van donar cita en aquest certamen on van estar presents esportistes dels dos conjunts pratencs, aconseguint una gran actuació i un total de tretze medalles; dues d'or, cinc de plata i sis de bronze.

Les medalles d'or van ser per Nora El Harche del Gimnàs Do Jon i per Youssef Benkhallouk del Gym Studio Fran Martín. Les cinc de plata per: Adam El Mercht (DJ), Sofia El Harche (DJ), Amaia Guillén (DJ), Samuel Tallón (SFM) i Ana Arriola (SFM). I sis de bronze per: Sara El Harche (DJ), Alex González (DJ), Eduardo Carrión (SFM), Daniel Lopez (SFM), Lucia Dominguez (SFM) i Lucia Sanchez-Alarcos (SFM).

Cal destacar a més, la medalla de plata obtinguda pel taekwondoca màster del Gym Studio Fran Martín en l'Open Internacional de Madrid el mateix cap de setmana. ◀

PATINATGE DE VELOCITAT SOBRE GEL

Ainoa Carreño i Nil Llop, or a la Copa del Món Júnior

T.E / Amb l'última prova disputada el passat 4 i 5 de febrer al Max Aicher Arena d'Inzell (Alemanya) va finalitzar la Copa del Món Júnior de Patinatge de Velocitat sobre Gel en la categoria Neo Sènior amb excel·lents resultats finals dels pratencs. Després de les tres dates disputades, Ainoa Carreño ha aconseguit el primer lloc a la categoria de Mass Start i el tercer als 500 m, mentre que Teresa Moreno ha assolit la tercera plaça al podi de Mass Start. Les pratencs han completat les seves actuacions amb: un cinquè lloc d'Ainoa al 1.500 i al 1.000; un novè de Teresa al 1.500 i un sisè de Luisa Gonzalez al 500.

A dalt: Ainoa, al centre, i Teresa, a la dreta del podi de Mass Start. A baix: Nil, al mig / Foto: FEDHIELLO

Millor marca personal de Nil al 1.500

Respecte a la categoria masculina, Nil Llop segueix a un gran nivell i s'ha imposat clarament en el 500, copant el primer lloc del podi després de guanyar les tres proves del calendari junior. A més Nil ha millorat la marca nacional al 1.500 amb un crono de 1.48.21. Malgrat tot, la seva actuació no ha sigut completa, ja que la caiguda al 1.000 en aquesta darrera prova a Inzell li va restar per aconseguir el primer lloc del podi després d'haver-se imposat en les dues darreres jornades. Al final s'ha hagut de conformar amb el cinquè lloc de la general.

A l'última prova disputada, a Tomaszow Mazowiecki (Polònia) el passat 12 de febrer, Llop no va tenir el dia al 500, però va obtenir una bona marca al 1.000 de la divisió B, quedant-se a tan sols una dècima del podi. ◀

TRIATLÓ

Prat Triatló 1994 guanya una plata i un bronze al Campionat de Catalunya de Duatló per equips al Prat

T.ESPIGARES

El Prat va tornar a viure el passat 28 de gener un gran espectacle esportiu amb la celebració de la XVI edició del Duatló del Prat per equips amb una participació total de 167 equips entre les categories masculines, femenines i mixta. A la modalitat elit on es disputava el Campionat Nacional de Catalunya (CNC) el conjunt barcelonès del CE Katoa va ser el gran dominador, imposant-se tant en homes com en dones. El pòdium en categoria masculina el va completar el FastTriatlón Barcelona i Prat Triatló, segon i tercer respectivament. Mentre que en la categoria femenina, les noies del Prat Triatló van ser segones seguides del CE Tri 4.40 que van aconseguir el tercer lloc.

La jornada esportiva que es va desenvolupar al Parc Nou i voltants es va completar amb una prova Open per adults i per primera vegada, una de Joves en categoria masculina, femenina o mixta per les edats compreses entre cadet i juvenil.

El bon ambient al llarg de tota la competició va ser la nota destacada de la jornada / Foto: F. SERRANO

Els pratencs copen quatre podis en la categoria Jove

Els podis de les categories Jove i Open van ser els següents:

Jove Masculí: 1. Prat Triatló 1994; 2. CN Barcelona; 3. Prat Triatló 1994.

Jove Femení: 1. CN Barcelona; 2. Prat Triatló 1994; 3. CN Tarragona.

Jove Mixta: 1. Triplay Prat; 2. Club Triatló Cornellà; 3. Viladecans Triatló.

Open Masculí: 1. Fasttriatlo; 2. CE Prorunners; 3. Katoa

Open Femení: 1. Katoa; 2. CE Z5; 3. C.T. Cornellà

Open Mixta: 1. CE Prorunners; 2. Tri-cet 10; 3. UlteiraTeam

Gran actuació dels pratencs al Duatló de Granollers

Malgrat la gran organització desenvolupada per part del Prat Triatló 1994 al Duatló del Prat cal destacar enguany i per culpa de la coincidència amb el Duatló de Granollers al mateix cap de setmana que el nombre de participants va baixar relativament. Per aquesta raó, el conjunt organitzador, el Prat Triatló 1994 es va veure obligat a dividir els seus efectius i tenir presència en totes les competicions. Dissabte, en una de les proves de la Lliga Catalana, a Granollers els triatletes del Prat Triatló, Dani Álvarez i Sofia Aguayo van ser primer i segona, respectivament dels podis absoluts. A més cal afegir que l'equip pratenc va conquerir la general de conjunts masculina, mentre l'equip femení va ser segon. ◀

ATLETISME. MARXA

Quatre medalles pratencs al Campionat de Catalunya absolut i sub 23 d'Atletisme en pista coberta i llançaments

DELTA / Al Campionat de Catalunya Absolut i Sub 23, que es va celebrar a finals de gener a la pista coberta de Sabadell Javier Lorente de l'Hospitalet Àt. va guanyar la medalla de bronze en categoria absoluta als 400 metres lliures amb una marca de 48,65 mentre que Mario Montes del Bahía Algeciras va ser medalla de bronze Sub 23 a la llargada amb un millor salt de 6,62 m.

Pel que fa a la promoció, el conjunt masculí Sub 16 del Pratenc AA va assolir la tercera plaça al Campionat de Catalunya de Clubs, mentre que les noies van ser novenes.

Els màsters del Pratenc guanyen onze medalles al Campionat de Catalunya de Llançaments Llargs d'hivern

D'altra banda, també es va

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Javier Lorente, Mario Montes, Tyrone Donaire i Íker Vaque

disputar dissabte 4, també al Sagnier el Campionat de Catalunya màster de Llançaments Llargs d'hivern amb la consecució d'11 medalles per l'equip

màster del Pratenc AA:

Or: Cristina Garcia F45 Javelina; José Ma. Sanza F85 Martell; Manuel Suárez M70 Martell; Manuel Suárez M70 Martell

Pesat; Joan Josep Arnau M75 Martell Pesat; Gemma Cassi M45 Disc

Plata: Juan Jesús Cano M65 Javelina; Cristina Garcia F45 Martell; Cristina Garcia M45 Disc

Bronze: José Antonio López M60 Javelina; Juan Antonio López M60 Disc.

Donaire i Vaque, plata en el de Llançament d'hivern

Per acabar el medaller d'aquest mes per l'atletisme pratenc, al Campionat de Catalunya de Llançament d'hivern Absolut que es va celebrar a la pista d'atletisme Can Jofresa de Terrassa l'11 de febrer Tyrone Donaire de l'Hospitalet Àt. va ser segon amb un millor llançament de 54,10 m a martell de 7,260 kg, mentre que l'Íker Vaque de l'Àt. Intec-Zoiti d'Osca va guanyar la medalla de bronze en disc de 2 kg amb 41,09 m. ◀

ATLETISME. MARXA

Tres medalles en el retorn del Campionat de Catalunya de Marxa al Prat

T.ESPIGARES

12 anys després El Prat, bressol de la marxa nacional, va tornar a viure un Campionat de Catalunya de Marxa Atlètica en ruta. En el marc del 40è Gran Premi de Marxa Ciutat del Prat “Memorial Moisès i Jordi Llopart” organitzat per la Federació Catalana d’Atletisme juntament amb el Pratenc AA i la col·laboració de la família Llopart es va celebrar el passat 5 de febrer una nova edició del Campionat de Catalunya de Marxa de Promoció i Màster 10 K al Complex Esportiu Municipal Sagnier.

Arnau Miralles, al més alt de podi, campió de Catalunya sub 12 de marxa atlètica en ruta i en pista coberta / Foto: F. SERRANO

junt sub 12 femení del Pratenc van ser segones.

Miralles, Arias i l’equip sub 12 femení al podi del Campionat de Catalunya

Uns 200 esportistes van prendre part en la competició que es va desenvolupar en un circuit d’1 km situat al llarg del carrer Frederica Montseny, al costat de les pistes d’atletisme Moisès Llopart del CEMS.

La representació pratenc va aconseguir dues medalles en l’àmbit individual. En la categoria sub 12, Arnau Miralles del Pratenc AA va guanyar la medalla d’or, imposant-se als seus rivals en els 2 km amb un temps de 10,56, mentre que en veterans, Jordi Arias del RTC Running va ser bronze en la categoria de M50 als 10 km amb un crono de 56,19. Pel que fa al campionat per equips, el con-

Miralles també guanya l’or en pista coberta

Precisament l’Arnau Miralles va protagonitzar un altre èxit per la marxa pratenc aconseguint també la medalla d’or, però en aquest cas, dintre del Campionat de Catalunya de Marxa en pista coberta a Sabadell amb un temps de 10.48,33.

L’aragonès Pablo Zárate de l’Alcampo Scorpio 71 i la catalana Sofia Santacreu del JA Sabadell van ser els guanyadors absoluts en la prova de 10 km del Gran Premi de Marxa del Prat “Memorial Moisès i Jordi Llopart”. Oleksii Polishchuk de l’Hospitalet Àt., segon i Kevin Cerro de l’Atletismo Albacete, tercer, van completar el podi masculí. En categoria femenina, Georgina Ruiz de l’AA Catalunya i Raquel León del Valladolid, van ser segona i tercera en dones. ◀

Òscar Martínez, campió de Catalunya de marxa

T.E / El marxador pratenc Òscar Martínez va fer valer la seva condició de favorit i es va imposar clarament en el Campionat de Catalunya de Marxa que es va celebrar diumenge 29 de gener al circuit urbà de Sant Salvador-Coma-ruga del Vendrell (Tarragona). La competició va comptar amb la participació dels millors marxadors i les millors marxadores de Catalunya des de la categoria sub 18 a la màster dintre del 8è Gran Premi de Marxa del Vendrell. Martínez, del Cornellà Atlètic va obtenir la victòria final en categoria absoluta i sub 23 a la distància dels 20 km amb una gran marca de 1 h28,45 demostrant unes bones sensacions i bon estat de forma amb la vista posada en el pròxim 26 de març en el Campionat d’Espanya absolut i sub 23 que se celebrarà a Córdoba. A la categoria màster de 50 anys el pratenc Jordi Arias va aconseguir la medalla de bronze als 5 km. ◀

El marxador del Cornellà Àt. va guanyar en categoria absoluta i sub 23 al circuit urbà del Vendrell / Foto: MJR

GIMNÀSTICA

A dalt, Gisela va pujar al segon lloc del podi a Blanes; a baix, d’esquerra a dreta: Dariana, Alma, Adriana i Erin

Sis medalles de la Rítmica Prat a la 1a Fase de la Copa Catalana

DELTA / La Rítmica pratenc comença a recaptar bons resultats en les primeres competicions oficials de la temporada amb la celebració de la 1a Fase de la Copa Catalana. Al pavelló Sant Jordi de Torredembarra (Tarragona) va viure aquest passat cap de setmana la 1a Fase de la Copa Catalana Individual per les categories prebenjamí, benjamí, aleví i infantil així com la de conjunts amb una excel·lent actuació de l’AE Rítmica Prat Cor Blau. En l’àmbit individual: medalla d’or per Erin Adam, dues plates per; Adriana Sáez i Dariana Rodríguez i dos bronzes per Alma Martín i per al conjunt juvenil format per Marina Fuentes, Julieta Romero, Fernanda Lazo, Lucia Revilla i Laura Punzano.

Una setmana abans, però a Blanes (Girona) va ser el torn també de la Copa Catalana però per la categoria cadet amb la consecució d’una plata per Gisela Cárdenas a l’exercici de pilota. ◀

Al Prat, mai fem ni un pas enrere.

Al Prat, estimem el nostre territori i el defensem amb orgull.
És un exemple més de per què diem que el Prat és el nostre lloc al món.

Ajuntament del
Prat de Llobregat

www.elprat.cat

